வேங்கடவன

வேங்கடகிருஷ்ணன

வேங்கடவன்
வேங்கடகிருஷ்ணன்
இசைமாலை

ஆக்கியோன் :

பெ. கி. மாயக்கூத்தன்

13, சாமிபிள்ளை தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5

முதற்பதிப்பு 1996
பிரதிகள் 1000

உரிமை ஆசிரியருக்கு

இப்புத்தகம் வெளியிடுவதற்குத் திருப்பதி திருமலை தேவஸ்தானம் பொருள் உதவி செய்துள்ளது

விலை ரூ 15-00

அச்சிட்டோர்
குரு அச்சகம் 19 இருசப்ப கிராமணி தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005
☎ 844371

சீரியர் C ஜெகந்நாதாசார்யர்,
(History), M A (Tamil) L T P O L
Dipl Geog Vidwan
ளை தலைமைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்
ணாநதா கலலூரி, மயிலை சென்னை-600 004
U G C பேராசிரிய

அணிந்துரை

ர்தம செவியினிககு விசைதத விநதத
யநல வைணவததின வைபபாம நிதியைப
மறை பிறழாமல பிறஙச வைததுப
மையுறச சீரியநல விசையிற பெயது
நடன சுவைபலவும துலஙகும வணணம
ஏய மாயககூததன செயத சேவை
வெணண மகிழசசிமீ தூரப பெறறே
ற குளநதை தேவனரு ளெயது வாரே

ளப பெருமானின பேரருளைப பெறறு
ல ராகஙகளிற பாடடுசகள பாடி
லா சூழவநதிக கீரததனைக ளிசைககக
ஙகு போனறமனம செமமையுறு மனரே

னப மாவது செஙகணமால நாமம
ரி யாவதிப பணணூல—அவிககுமே
பப பழவினையை யாககுமே செலவததை
வழஙகுமே வீடு

நு நலவிருநது காதுககுத தேனமுதம
த தாமரைபோல பொறபுடைததது—தேவிற
திரு மாலடிககே சூடடியவிம மாலை
ஏய னெயதுவிககு மே

)சை நூல திருவேஙகடம, திருவலலிககேணி எனற இரு
மபெருமானகளின மேல பாடடபபடடுளளது இரணடு
கப பிரிககபபடடுளளது முதறபாகததில இருபததைநது

...ராகம் பாக்ஷ் நூற்றெட்டுக் கீர்த்தனை ... மதாபாசம் 25 ராகங்களைக் கொண ... கீர்த்தனை செளனையில தொடங்குகிறது அஃது ... பறறிய மங்களாசாசனமாகும் இறுதியிலுள்ள ... (23 24, 25) முறையே "ரீதிகௌளை ... கேதார கௌளையில பாடபபட்டுள்ளன இச ... சிரியரின இசைப புலமைக்குச சானறுகுமெனலாம

... சதியில ஏழுமலையானின கருணை சபதகிரியின சீரமை ... விழசசியன மகிமை திருமலையானிடம ஈடுபட்ட ... சேவை போனற பல குறிபபுகள பொதிய ... சுருட்டி ராகததில அமைநத கீர்த்தனையில 15) ... நாயங்களைத தெரிவிததுளளார கனனட கௌளை ... அமைநதுள்ள கீர்த்தனையில [24] அகலகிலலேன இறை ... அலர்மேல மஙகையுறை மாரபனை விளிதது வினவி ... ரததினமாகிய தவயததின ஆழபொருளைச சூசிபபித்து ... எனலாம

மாறும எதுகை நயம [பாட்டு 1] உவமை நயம [20 23] ... எனற சொலலைப பதினமூனறு முறைசொலலித திருமலையின ... காட்டியிருததல [10] காணலாம தமது இயற ... மாயக்கூததன என்பதைக கீர்த்தனை 22-இல பெயதுள ... குலசேகர ஆழவாரைப பறறிய குறிபபு, கீர்த்தனை 14இல ...

... **இரண்டாம பகுதியில** திருவலலிககேணியில கோயில ... கொணடுளள பார்த்தசாரதியின அநுபவததில ஆழஙகாறபட்டு ... பாடலாசிரியர் **மாயகூததன** 108கீர்த்தனைகளைபபலராகஙகளில ... அமைததுப பாடியுளளார **பிரபநந காயத்ரி** எனறு போறறபபடும ... இராமாநுஜ நூறறநதாதிப பாடற சணககில இபபகுதியை அமைததுளளார போலும்!

முதல கீர்த்தனை காலைப பணணாகிய **பூபாளததிலவிருததமாகத** தொடஙகுகினறது அதனில சுபரபாதம, விசவரூபம, அாசசனை ... வரிசையில வநது தொழுமவாகள செலுததும அஞசலி ... போனற காட்சிகளைக குறிததுளளார இறுதியிலுளள இரண்டு ... கீர்த்தனைகளையும (107 108) முறையே மதயமாவதி, ஸ்ரீராகம ஆகிய மஙகளகரமான ராகஙகளில அமைததுளளமை பாடலாசிரி யர மாலடியான மாயகூததனின இசையறிவின அடையாளகுச

சானறு பகரும ஸ்ரீராகமஙகளை கீர்த்தனையில் ... சேரவைததுளளது போல பெருமாளுரோடு மஙகளம் ... களையும சேர வைதது அனைவாககும மஙகளம பாடியிருபபது பெரிதும போறறத தககது

இனி இபபகுதியில சவனிககததகக சில புதிய விஷயஙகளைக குறிபபிடுகினறேன

கீர்த்தனைகளின் எண்கள் :

1 **கீரததனை 7**—இது பரவசநிலை யெயதி பாடிய பாடடு (இதனில அடா' எனறு பரமபொருளை விளிததிருபபது அடாது சமபரதாய வழககுக்கு முரணுகும)

2 **கீரததனை 10**— நடைச சநதபபாடடு இதனில 'தெயவம' எனற சொலலைப பயிலவைததிருபபதைக காணக

3 **கீரததனை 24**—நவராக மாலிகை கலயாணியில தொடககம பின சரணஙகள அடாணு ஆனநத பைரவி, காமபோதி ஷணமுக பரியா, சிநதுபைரவி நாடடைக குறிஞசி ஆரபி மோஹனம, ஹமஸாநநதி எனற இராகஙகள

4 **கீரததனைகள 50 முதல் 56**—இநத ஏழு கீரததனைகளில அவதாரஙகளின மகிமைக குறிபபுகள காணலாம

5 **கீரததனை 57**—நவராகஙகளில நாமஙகளைச சூசிபபிககும வகையில சொறகளைப பிரயோகிததுப பிராரததிததல குறிபபு இதனிலபொதிய வைததுளள சொறசிததிரம சுவைககத தககது

6 **கீரததனைகள 70 முதல் 74**—இநத 5 கீரததனகள **தோடி** ராகததில தொடர்சசியாக வநதுளளன

7 **கீரததனை 81**—பவனி வருதல்

8 **கீரததனை 88**—பளளு மெடடு (மெடடு-Tune) இதனில 7ஆவது கணணியில — அலலிககேணி மாடவீதிகளில வாழகினற தொணடாகளின அடிபபொடியாய இருகக வரம வேணடுவதை நோக்குஙகால பாடலாசிரியர் மாயககூததனின பகதிப பெருககை எனனெனபது!

9 கீர்த்தனை 90— சர்க்தி அணை சேவை, [illegible] சேவை

10 கீர்த்தனை 91— கட்டியங்கள் கூறுதல் கட்டியமாவது— பெருமாளை உற்றுச் சொல்லும் புகழ்த்தொடர்

11 கீர்த்தனை 95-கிளியை விடு தூது—ராகமாலிகை சுரங்கா, [illegible] சாமா பூபாளம் என்ற நான்கு ராகங்கள்

12 கீர்த்தனை 99—தெருவினில் உலா வருதல் ராகமாலிகை, அடாணா, தன்யாசி, ஹிந்தோளம், சுருட்டி என்ற நான்கு ராகங்கள்

கீர்த்தனை 101—ஓடப்பாட்டு (குறிப்பு—ஐலசா ஐலசா என்பது அப்பாட்டிற்கேற்ற ஒலிக்குறிப்பு)

கீர்த்தனை 104—பறவைகளைத் தூது செல்ல விடுதல்

(குறிப்பு —இங்குத் திருவல்லிக்கேணி பெருமானை 'இடையன்'' என்பது திரிமூர்த்திகளில் இடையில்வைத்துப்பேசப்படுமரக்ஷகன் என்பது தொனி ('எங்கிருந்தோ வந்தான் இடைச்சாதி நான் என்றான் —பாரதியார்)

கீர்த்தனை 105—நலங்கு பாட்டு (குறிப்பு ' நலங்கிட்ட பின்னர் மங்களம் பாடுவது மரபு) அதன்படி

கீர்த்தனை 108—மங்களம் இதனில் ருக்மிணி சமேதனான பார்த்தசாரதிக்கும் எம்பெருமானுருக்கும் பெரியஜீயருக்கும் ஒருங்கே மங்களம் சொல்லப்பட்டுள்ளது

மற்றும் இனி கீர்த்தனை எண்கள் 11 26 80 90 இவைகளில் முறையே காலைச்சந்தி பூஜை உச்சிக்காலபூஜை சாயரட்சை பூஜை, அர்த்த ஜாம பூஜை குறிக்கப்பட்டுள்ளன

கீர்த்தனை 13—மாடவீதிகளில் எழுந்தருளும் அழகு குறிக்கப் பட்டுள்ளது

கீர்த்தனைகள் 24, 59—இவைகளில் சித்திரை பிரமமோற்சவம் பற்றிய குறிப்புகள் காணலாம்

கீர்த்தனை 15—இது ஊஞ்சல் பாட்டு சூசிப்பது, எதுகுல காம்போதி ராகத்தில் பாடியது, இது A I Rஇல் பாடப்பட்டது

மற்றும் கீர்த்தனை 103—ஊஞ்சல் பாட்டு இதனை லாலி பாடுதல் [illegible] ஊஞ்சற் பாட்டும் [illegible] பாடப்பெறும் பாட்டு

கீாததனைகள 19 23 84—இவைகளில பகவதகீதையின பெருமை குறிககபபடடுளளது [19இல நெறிமுறைவகை உணடு எனறதில காம ஞான, பகதி, பரபகதி உபாயஙகள குறிககப படடன, 23இல நலிநதுழலும உயிாகடகு நலமபலவே செயய வகுதத பாதை பகவதகீதை எனனபபடடது

84இல காமணயேவ அதிகாரஸதே,

“மா பலேஷு கதாசன’ எனபது குறிக்கபபடடுளளது

கீாததனை 25—பதம எனனும இசைபபாடடு வகையில பாடப படடது

கீாததனை 64—பாாததன தோமுன நினற பரமன முகததில தழுமபுகளைக கணடு இரஙகியது

இது நிறக இனி தனயாசி சீாததனை 61இல பாாததசாரதியை ‘ருகமிணி’ கேளவா என விளிததுப பின ‘கேள ∘ வா எனப பிரிதது முறையிடு சமாபபிததமை பதசாரததிறகுச சிறநத எடுததுககாடடாகும

கீாததனைகள 19, 26, 38, 40, 54, 60 97, 106— உவமை நயம கொணடவை

கீாததனைகள 43, 60 இல— எதுகை அழகு காணக

கீாததனை 86 — நடன ஒலிககுறிபபு காணலாம

கீாததனைகள 2, 91 இல— அடுக்குத தொடா காணலாம

கீாததனை 10 — ‘தெயவம’’ எனற சொலலைப பதினேழு முறையும,

கீாததனை 35 — ’கோலம’ எனற சொலலை ஆறு முறையும உபயோகபபடுததிய அழகைக காணலாம,

ஆழவாாகள சிலரைப பறறிய குறிபபுகளைப பினவரும சீாததனைகளில காணலாம

கீாததனை 5 — திருமஙகையாழவாா, பேயாழவாா

சீாததனை 12 — நமமாழவாரின திருவாசிரியம

கீாததனை 36 நமமாழவாா, ஆணடாள, திருமழிசைபபிரான, தொணடரடிபபொடியாழவாா,

சீாததனை 97 பெரியாழவாா

கீர்த்தனை 27இல - இநதட பாடலாசிரியா தமது இயறபெயரை மாயனே எனற விளியில குறிபபாக வெளியிடுகிறா

இது நிறக

மறறும பேசசு வழககுச சொறகளும, கொசசைச சொறகளும ஆஙகாஙகே பயில வைததுளளமையும காணலாம

இறுதியாக, பாகேஸவரி (34) ரதிபதிபரியா (41), ஜோனபுரி (76) போனற அபூாவ ராகஙகளில கீாததனைகள அமைததுளளவை யும குறிககொளளததககது இநத இசைப பாடடுககளை நாததழும பெழபபாடி குலசேகரா கூறியது போல மெயதழுமபத தொழுதேததி இனபுறுவோமாக

இநநூறபதிபபில, எழுததுப பிழைகள, சொறபிழைகள, பல மலிநது காணபபடுகினறன அவைகளைப பொறுறை மேறகொணடு திருததிப படிததுக கொளளவும

'குறறம களைநது குணஙகொணடு வாசிததல
கறறறிநத மாநதா கடன'

17, வேஙகடாசல செடடி தெரு
திருவலலிககேணி,
சென்னை-5
3-11-96

இஙஙனம,
C. ஜெகநநாதாசசாரியா

ஸ்ரீமத ஸுநதர ஜாமாதரு முநிமாநஸ வாஸிநே |
ஸாவ லோக நிவாஸாய ஸ்ரீநிவாஸாய மஙகளம ||

பருநதாரணய நிவாஸாய பலராமாநுஜாயச |
ருககமிணி பராணநாதாய பாாததஸுதாய மஙகளம ||

திருக்குராவடை [illegible] ஸ்ரீ மௌன[illegible]

நன்றி நவிலல்.

பெருமையுறப பெயா சொலலி அழைததாலுமபிழையெனவே கருதுகிறேன பேராளா! ஒரு அருமைககாய அழைசகினறேன அருளபுரிக! ஜெகநநாதாசாரியரே! வைணவததின மாணபே! வணடமிழின சீரே! வளா கலையின நீரமையே! என வாயபபே! பெயா தெரியா எளியேனைப பெருமைககு இடடுச சென்ற உம தகைமைககுக கைமமாறு செயயும சகதி இலலை, பொறையருளக!

பேரனபின பிறபபிடமாயபெருமைமிகு நடபாயநலமணிந்த போழதெலலாம நலம செயத இன அருளாய உடனிருநது உதவிய ஸ்ரீமான ஒழையூா ரஙகசாமி அயயஙகாா ஸவாமி பெருநதகைககும திருமலை தேவஸதான உதவிககு உதவிய இனனரு ளாளா ஸ்ரீமந மணவாளஐயஙகாா ஸவாமி அவாகளுககும வரத ராஜன ரெஙகராஜன போனற சமபிரதாயச சாாபாளருககும இவ இசைமாலையின வெளியீடடு விழாவுககு வநதுசிறபபிதத ஸ்ரீவைஷ ணவ செமமல வேஙகடகிருஷணன அவாகடகும தாஸய திலகம ஸ்ரீமான குமாரவாடிஇராமானுஜாசாரியாஸவாமிகடகும!மறறும எளியேனபாற இனனருள பெயது இமமாலையின மணம இடையீடினறி எஙகணும பரவ முனவநத திருவலலிககேணி பெரியவாகடகும தெணடன சமாபபிதது நனறி கூறுகிறேன

இனனும திருமலை தேவஸதான புததக வெளீடடு கமிடடியாா அதன எடிடடா ராமமூாததிககும நனறியும வணககமும நவிலுகிறேன

குறிபபாக, அனபுடன அடியேனின நிலைக்கு உடபட அசசிட டு இம மாமலா விகசிககக காரணமான குரு அசசகததாருககுஎனறும கடபபாடுடையேன

எலலாவறறிறகும மேலாக இமமாலையின வெளியீடடு விழாவிறகு இடம தநது உதவிய திருவலலிககேணி ஸ்ரீருகமிணி சமேத பார்த்தசாரதி ஸவாமி கோயிலாருககும மிகவும நனறி கூறுகிறேன் வணக்கம

அனபன

பெ. கி. மாயக்கூத்தன்

எளியேனைப் பற்றியது

காலில்லான தததிதததி தீரததக
கரை கணடு தொழுதாற போல
நூலில்லான தொததிததொததி நுவனற
இசை மாலை காண்பீர

பாலில்லாக குழவிபோலப பாரககப
பரிதாபம தோனறு
கூடிழுணட குழநதை போலக
கொஞசம கோணலமாணலாயக காணும

குணஙகாணும குணமொனறே தான
புலமை கொணடவாதம குணமாம எனபர
இனம இனதலைதக காபபதே போல்
எனனையும காதது உவபபீர

மனம மகிழநதார மலரதாசசு
மாலவன் இணையடிககே சூடடி விடடேன
சினம தவிரக குறையிருநதால
சிரம தாழததி வணஙகுகினறேன!

இதில் பாட்டும் பண்ணும் அடியேனுடையது

ணம், என அம்மான் சேய நெலலே மிருதங்க
ன் கிருஷ்ண மூர்த்தியின கைவண்ணம

லாமே ஆதிதாளததில அமைநத பாடடுத்தானே
படி அமைததன காரணம அடியேனின
ணமையே!

ன் எழுதியதை அருள கூாநது அததனே பாடல்
பாாதது, சிறு சிறு பிழைகளேத திருத்தியும
துப பாராடடியும சொனனது— தமிழ் பெருநதகை
விவேகாநநதா கலலூரி முனனுள தலைமைத தமிழய
ரியா ஸ்ரீமான ஜகநநாதாசாரியா அவர்களின
ம் கருணேயும ஆரும தமிழின பாற் தாஙகொளுகை
கொண்டோருககுக் கை வநத கலேயாம அபபணி!
கூறி நழுவ விருமபவிலலே நனறாகத தமிழ
வன எனறு சொலவது அவாககுச சூடடும
கை எனக கருதுபவா அபபேராளா வாழதத
லே மலரடி பறறுகிறேன

ணி நீஙகள எனன சொலவீாகளோ எனற கவலே
தாலும கூட, நன்ருகச செயதுளளோம எனற நம்பிக
இருககிறது

ஙகளுககுத தெரியாதா நான புதியவன எனறு

வையையும பொருளேயும நீஙகள எடுததுக
ாடு பிழையை என்னிடம தாருஙகள

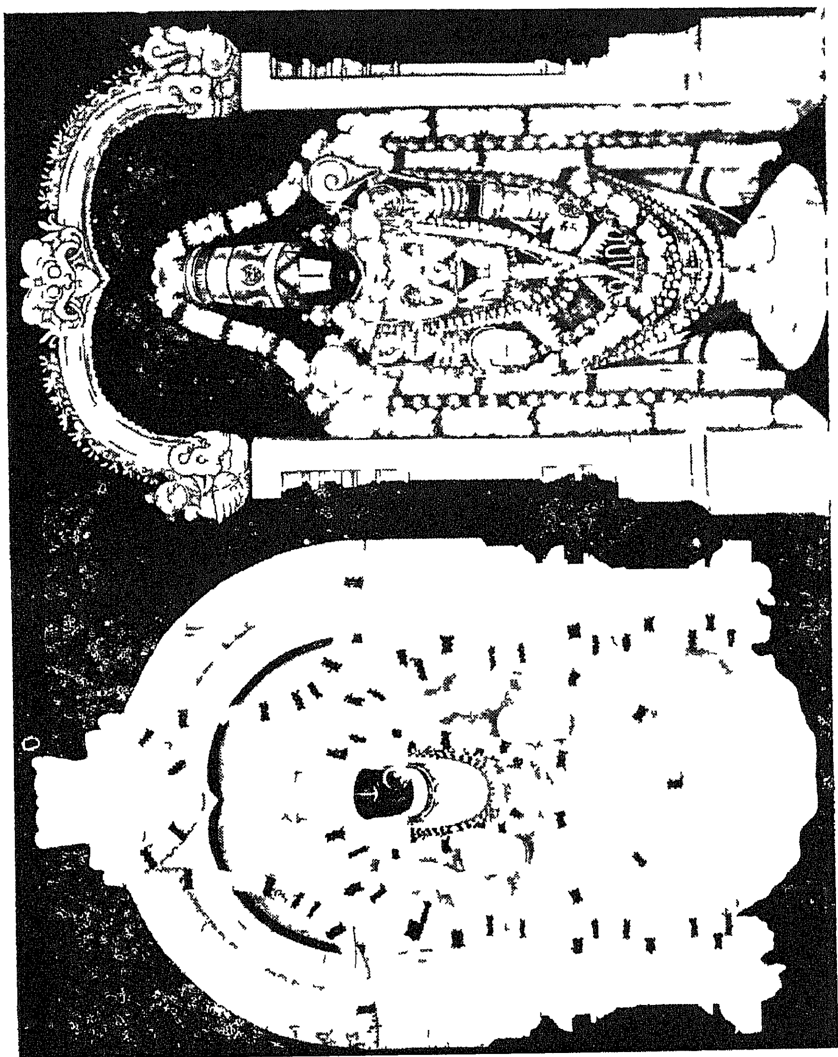
ருத்தப பாாககிறேன—திருநதுகிறேன

ாயபபினே மடடும மறுககாதீாகள, நினேவு
டடும வேண்டுகிறேன வணககம!

அனபன

பெ. சி. மாயக்கூத்தன்

திருபபதியைப பற்றிய பாடடு

கௌளை ராகம

பலலவி

ஸ்ரீ இராமானுஜா உமககு நமஸகாரம உமமை
நமபி வநதேன இபபோ எனனைக காரும (ஸ்ரீரா)

அனுபலலவி

பதமாவதியின பதியைப பாட உமமைப
பணிநது நினறேன நல அருள தாரும வாரும (ஸ்ரீரா)

சரணம

திருவேஙகடததின சீரெலலாம என சிநதையிலே
தெரியும வரம தாரும
அருமா நிதியாம அவன புகழபாட அனபுடன
எநதனகூட இரும
குரு மாநிதியே எதிராசா குருகூரான போல தமிழ —
வருமா நானும முயலுகிறேன வாழததுதி வாழததுதி
வாழததுதியே! (ஸ்ரீரா)

பாடடு—1

பொன வரையில் வாழுகினற பூமானின தேவி
நறறமாய என நெஞசில நடம ஆடுகினறாள
எலலே இளஙகிளியே இனனமுதே தோழி
குறிஞசியிலே பணணிசைதது அநதக கோலமதைக கூறு

கடடழகு வடட முகம பொடடழகில கூட
விடடழகாய ஓடி வநது விளையாடும **குறிஞசி**
மொடடவிழும போழது எழும அழகுமுழுவதுமாய
கிடடி வரும கோலம அவள கொஞசும திருககோலம

ஆநநத பைரவியின அழகான அணணன
அனனவனை ஆளுகினற அருளான தேவி
விணணில எழும நிலவாக விளஙகுகினற காடசி
காண நாம என செயதோம கறபகமே பாடு

சார் அங்க அணிமணிகள் தகததகானச ஜொலிகக
சாமநதி கஸதூரி செணபகமும குலவ
போம அநதிப பொழு தொளிரும பொனவானச செமமை
பூணடவளை வேணடி நிதம பூவையே பாடு

நெஞசம விரிதத நம நினைவை எலலாம சுருடடி
பஙகயக கணணனையும பதமாவதி தேவியையும
கொஞசும தமிழபாடி கொணடாடி தொழுதககால
விஞசுபுகழ மேனமை செலவம வெறறி உனதாகும அமமா

பாடடு—2 செஞசுருடடி ராகம

பலலவி

பாரில உயாநதமலை ஏழுமலையே அதைப
பாாததவாககு பிறிதொரு துயா இலலையே (பாரில)

அனுபலலவி

பேராயிம கொணட பெருமானின கருணை
ஓரோரு ஆயிரமாய உகநத திகழவனறோ! (பாரில)

சரணம

சீாமிகும அடியவாதம சிநதையோா ஏழுமலை
ஊரூா மககளெலலாம உணாவதும ஏழுமலை
பாா எஙகு பாாததாலும கணணில படுவது ஏழுமலை
ஆாவமிக அனைவரும அழைபபதும ஏழுமலையே! [பாரில]

பாடடு—3 தேவகாநதாரி ராகம

பலலவி

வேஙகட வாணா உன விழிமலா வீசசிலே
வீழநதேன அயாநதேன இனி விடுதலை
இலலையபபா [வேஙகட]

அனுபல்லவி

ஓங்கும உன புகழால என உயிா உடல செயல எல்லாம
பாங்குடன பயன பெறறு பிறா பயனுககு
ஆக வேணும [வேங்கட]

சரணம

தாங்கரும கலை கலவி சாததிரம ஞானமெல்லாம
தீங்கினறி என தேசம தினம தினம பெறறு உயர
ஏங்குது என மனம இறைவா அருளபுரிவாய
கோவிநதா கோவிநதா எனறுன கோவிலில;
தவம கிடபபேன [வேங்கட]

பாட்டு—4 யமுனா கலயாணி ராகம

பலலவி

வாசா ஸ்ரீனிவாசா அனபா மனததுளளோ கமழும
மாமலா வாசா [வாசா]

அனுபல்லவி

தாஸாதி தாஸாகளின தலைவாசா உனனைக
கூசாமல அழைபபோரை கூடிடும நேசா [வாசா]

சரணம

பாசம என தேசம எல்லாம பங்கயச செங்கண ஐயா
ஆசை எது எனிலோ அகனற திருமாாபு
தேசம என சுறறம எல்லாம திருககர அபயம தானே
வீசும உன ஒளி என்னை மெலலவே கொணடணைதயயா [வாசா]

பாட்டு—5 சாமா இராகம

பல்லவி

கேட்டது கிடைககும எனறு ஓடி வநதேன, உடன
தமிழ பாட்டையும பரிசாகப பாடிவநதேன—ஐயா [கேட]

அனுபல்லவி

ஆட்ட பாட்ட ஆர்பாட்ட வாழ்வினிலே என்
நாட்டம் குறைந்தது ஐயா நண்ணி வந்தேன் உன்னை [கேட்]

சரணம்

ஆழ்வார்கள் பாட்டு அன்னமாச்சாரி கிருதி
ஐயாறுப்புலவன் இசை ஆளுகையை எனக்கும்
வாழும் வரை தருவாய் மாமலை ஸ்ரீனிவாசா தமிழ்த்
தேனில் குழைத்து அதைத் தினமும் நான் தருவேன் [கேட்]

பாட்டு—6 யதுகுல காம்போதி ராகம்

பல்லவி

கோலாகலங்கள் கூடி கொலுவிருக்கும் மலை
கும்பிட்ட பேரையெல்லாம் குலவி உயரும் மலை [கோல]

அனுபல்லவி

தோலா வழக்கன போல அன்பைச் சுரந்து அடியவரை
சோரம் செய்தே நாளும் பாலாஜி ஜொலிக்கும் ஏழுமலை
[கோலா]

சரணம்

கால காலமாய கனிவில் திரண்டமலை
கருதி வரும் நமது கணக்கில் பட்டாந்த மலை
பாலாகத் தேனுக பதிப்ப பேருக்கு நினைவாக
பரிவாகத் தெளிவாக பக்தா தம் தாயாக [கோலா]

பாட்டு—7 அடாணு ராகம்

பல்லவி

திருவேங்கட மாமலைக்கு வாருங்கள் உங்கள்
வேதனை மாறுவதை உணருங்கள் [திரு]

அனுபல்லவி

யாரவன் புலி மூலம் அவன் எனைக் காக்கட்டும் என
யானைக்கு அருள் புரிந்த ஐயன் மெய்யன் வாழ்

சரணம்

பசுமை பசுமை அம்மா ஏழுமலையெல்லாம் பசுமை அத்
நசையறு மனங் கொண்டோர் நாடிடும் எழில் கோ...
திசையுடன் தேவர்களும் தினம் தொழுட கலி... ச...
இசையுடன் பாடியாடி இறைஞ்சிடுவோம் வா...

பாட்டு—8 அசாவேரி ராகம்

பல்லவி

சரணம் சரணம் சரணம் சதுபுஜா இன்றும் சரணம்
கருணையைக் கண்களாக்கி காத்திடும் தேவா சரணம் ச...

அனுபல்லவி

வேங்கடவாணனே! விமலனே கமலனே
வேதனே உன்தரும் விரிமலர் தாள் சரணம் ச...

சரணம்

அண்டங்களை எல்லாம் அசையும் விழி ஆளும்
தொண்டர் சொல்லியே தொழுவார் உனை நாளும்
கொண்டல் போல வண்ணு கோவிந்தா சரணம் சரணம்
விண்ணினைக்க மாட்டாத வித்தையே சரணம் ... ச

பாட்டு—9 கமாஸ ராகம்

பல்லவி

ஆழிசூழும் புவி அனைத்தை ஓர் குடைக்கீழ் ஆளுகின்ற
மன்னரைப் போல
வாழ்பவனே! எங்கும் சூழ்பவனே! அன்புக்கு தாழ்பவனே!
மாதவனே ஆ...

அனுபல்லவி

சாப நாசம செய்யும பாபநாசததின பககமிருநது அனபாதம
சோகததை நாசம செயபவனே தூயவனே உமை
சோதரனே சாதகனே ஆழி

சரணம

ஏழுமலை அடுக்கோ மறை ஏடுகளின
அடுககோ என ஈசாஇது என
இருகரம கூபபி நாளும தொழும
பகதா நலிவகறறும பெருமானே
வந்தனைகள செயது நினறேன
வாழததி அருளுவையே! [ஆழி]

பாடு—10 காபிராகம

பலலவி

திருமலை ஒரு மலை ஜீவமலை தினம
களம உயாநதிடும திருவேஙகட மாமலை [திரு]

அனுபல்லவி

அனபே உயாவாகி அருளே பரபபாகி
பரிவே பசுமையாய படாநதமலை [திரு]

சரணம

ஏழுமலை அனபா ஏறும மலை அவருககு
ஏறறமலை நெஞசில ஏறறும மலை
ஆழுமமலை அவரை ஆளுமலை வேறு
ஏதுமலை இது போல இனபமலை [திரு]

பாடு—11 ஸ்ரீரஞசினி ராகம

பலலவி

ரஞசித ரடசக சபதகிரி பல
ரஞசிதா வாழும சொாணகிரி [ரஞ]

அனுபல்லவி

வேத விலாஸ விலக்ஷக்ஷண புரி
மாதவா யாதவா வாழும புரி [ரகு]

சரணம

நாத கீத சுக நடுவினிலே ஸ்ரீ
நாயகன நிறகும எழிற கோலததிலே
பேதவாதமினறி பெரும திருககூட்டம
கோஷம போடுது கேள கோவிநதா கோவிநதா எனறு [ரகு]

பாட்டு—12 குறிஞசி ராகம

பல்லவி

சாததிரமும சரிததிரமும சூததிரமும கறற
கோததிரததாா குடி வாகும கோல மாமலையே [சாத]

அனுபலலவி

மாததிறததால ஐயன புகழ பாடி நலம தேடி
பயன பெறுவாா பினனும நலம பெறுவாா அவரே [சாத]

சரணம

நாத திறமே வரயநத பல நலலோாகள கூடி
நாளும தொழுதிருபபாா நாரணனை நாடி
ஆததிரமே கொணடறியார் அஙகிருபபாா அனபாளவாா
வாயதத திரு மநதிரமாம அநத மறையவாகள சொல [சாத]

பாட்டு—13 காம வாததினி ராகம

பலலவி

ஏழுமலையானைத தொழுதிருபமீா பல
ஏறறமெலலாம பெறறு வாழநதிருபபீா நம [ஏழு]

அனுபலலவி

வாழும வரை அவன வசமாவீா ஆனால
சூழும ஐயா புகழ தொடருமையா செலவம [ஏழு]

சரணம

வீழும பகை எலலாம வெறறியோ உமதாகும
தாழவு தநதிடும தரிததிரம பிணி மூபபு
பாழும குழி தேடி பாயநதே ஓடிடும
சீருமசிறபபும பிற செமமையும நீராவீா [ஏழு]

பாடடு—14 லதாஙகி ராகம

பலலவி

இனி ஒரு வரம தாரும ஏழுமலையானே
இனி ஒரு வரம தாரும

அனுபலலவி

எனககொரு வரநதாரும ஹேஸ்ரீனிவாசா
இனி வரும பிறவிகளை ஏழுமலையில கொளள [இனி]

சரணம

மரமோ செடி கொடியோ மலரோ திருததுழாயோ
தரம எதுவானாலும தநதிடும திருவடியில
பரம பொருளே உனனை பணிவாகத துதிககினறேன
வரமது எனதாக மனது வையும தேவா [இனி]

பாடடு—15 சுருடடி ராகம

பலலவி

கேசவ நாராயணா பிறவிக கேடடைப போககிடுவாய
மாதவா கோவிநதா மாமலை ஸ்ரீநிவாசா [கேச]

அனுபலலவி

விஷ்ணுவே மதுசூதா வேணடியுனை பின தொடாவேன
திரிவிககாம வாமனன ஆகி தரிசனம தருவீரே [கேச]

சரணம

ஸ்ரீதர இருடிகேசா தினமும உன வாசல வநது
பதமநாபா தாமோதரா எனைபபாருமெனறு கூவி நிறபேன
அபபோழது அடியவாகள யாரிவனைப பாரும எனபா
தபபாமல நீயும எனனை தாளிணையில சோபபாயே [கேச]

பாட்டு 16 ஆரபி ராகம்

பல்லவி

திருப்பதி எம்பெருமான் தருவான் பெருவாழ்வு
ஏன் மயங்குகின்றாய் மனமே!

அனுபல்லவி

நானறிவேன் அவனை நல்லவர்களும் சொன்னார்
மண்ணுழில் திரௌபதி மானத்தைக் காத்தவனை [திருப்பதி

சரணம்

கோணுமல கொண்டுவா உள்கோல நினைவுகளை
கொட்டிடு அவன் திருப்பாதத்திலே அவனைப்
பேணிய முறை சொல்லு பெரியோரின் வழி நின்று
வாழையடி வாழையாய் உம்மை வணங்குகின்ற குலம்தான்
என்று [திருப்பதி

பாட்டு 17 சக்கரவாகம் ராகம்

பல்லவி

உண்மை சொன்னேன் ஐயா எனக்கு உம் சேவடித்
துணையல்லாள் சிறிதும் கதி இல்லை என்ற [உண்மை

அனுபல்லவி

தண்மை பொழியும் விழிசதுர்மறை உரைத்த செவ்வாய
திண்மையுற்ற திருமலையால் தேடினால் கிடைக்கும் என்றார்
அந்த [உண்மை

சரணம்

தண்மொழில் தழுவி எங்கும் தவழும் எழில் ஒளி உமிழ்ந்த
கணசிமிட்டும் போழ்திலொரு காட்சியாய் விரிவதுபோல
வண்ணமுற நீ நிற்கும் மாட்சியிலாழ்ந்து எந்தன்
சிந்தையைப் பறி கொடுத்தேன் சீர்பாடி நிற்கின்றேன் அந்த
[உண்மை

பாட்டு 18 கல்யாணி

பல்லவி

காரமுகில பரவும வேஙகடததே, அநத
சீர மகள புரளும திருமாரபன
போர சொலலி வருகினற யாவரையும
பேணும விதம ஒன்று நான அறிநதேன [கார

அனுபல்லவி

யாராம எதுரா எனபதெலலாம அவன
பேரேட்டுக கணககுக்கு வருவதிலலை
சீரமலிநத கூடி அடியார தேவரொடும இணைபவரை
கணடஉடன காககும கணககொனறு இருககுதையயா [கார

சரணம

ஆருயிர அனைததையும அவனுக எணணவும
நேரும நிகழவுகளை அவன நினைவோடு பாரககவும
தேரும நிலை நமககு தெரிநது விடடால போதும
ஆளும அவன கருணை அபபோழுதே நமைசசூழநது [கார

பாட்டு 19 நீலாமபுரி ராகம

பல்லவி

யார யாரோ உனை அழைததது ஆராரோ சொனனதுணடு
யார அவராய இருநதாலும அடிபணிநது வணஙகுகிறேன
[யார

அனுபல்லவி

சூதாட வநதொருவர தோறறோடிப போன கதை
தீதாக இருநதாலும உன திறம ஆயநதார, மகிழுகிறேன
[யார்

சரணம

எதிராக எதிர இருநது சதிராகக காயுருட்டி
சாடி ஆடி வெனறதிலே ஓர தததுவததைப படைததாயே!
நாஙகடவா வேஙகடவா எநத நாளும உனைத
தொழுதிருபபேன்
பாஙகுறவே பாரககினற பாககியததை சீககிரம செய [யார்

பாட்டு 20 காநடா ராகம

பல்லவி

புகழோ இகழ்வோ என்ன என செய்யும் வேங்கடவன்
புகழ்பாடித் திரிகின்ற பேறு பெற்ற என்னை இனி [புகழ

அனுபல்லவி

திகழ்வோ மகிழ்வோ திங்களிப பிழிவோ என்றிருக்கும்
சோதிப பிழம்பைச் சுற்றி தொழுது நிற்கும் என்ன [புகழ

சரணம்

எழுதி வடித்து அவனை ஏற்றியோர் பலருண்டு
அழுது வழிந்து அரற்றி அடைந்தவர்களுண்டு குலங்
கெழு மறையாளர் குழுமிடும் வேங்கடத்தில
இழிந்திடும் அருவிபோல இருந்திடும் அடியேனை [புகழ

பாட்டு 21 செஞ்சுருட்டி இராகம

பல்லவி

மாது தவழ் மார்பன் என்னைப் பாராரோ! அணிந்த
மணித்திரளின் நோத்தியெனக் கூடாரோ [மாது

அனுபல்லவி

பேதமற்ற மாதவர்கள் பேணும் திருவேங்கடத்தின்
தாது என சாரமெனத் தாராரோ திருவடியை [மாது

சரணம்

வாதேதும் நானறியேன் அவனை வணங்குவது அல்லாமல்
தீதேதுவும் தெரியாது, தெரிந்ததுவோ திருநாமம்
சூதேதுவும் அறியானைச் சூழ்ந்ததுவோ தொல்லையப்பா
தூதுசென்ற பெருந்தோளா தோன்றுயோ நான் காண [மாது

பாட்டு 22 காம்போதி இராகம்

பல்லவி

மாலாகினேன் ஸ்வாமி உம்
மலையில் வளர்கலையும் மக்கள் நலமும் கண்டு [மாலா

அனுபல்லவி

பூலோக வைகுந்தமோ அமுதைப் பொழியும் கற்பகக்காவோ
கால பயமகற்றும் உன் கருணையே மலையாகக்கண்டு [மாலா

சரணம்

ஸ்ரீனிவாசா அன்பா சிந்தைமகிழ் நேசா
திருமலை தன்னில் ஒரு ஜீவனாய நானும் வாழ
உன்னடியில் போடணுமா ஒரு சலுகை கிடையாதா
என்ன நான் செய்வேன் ஐயா என் ஆசையை
நிறைவேற்றும்! [மாலா

தளர்ந்தேன் அந்நினைவாலே தானேன் இனி ஒருபோழ்து
வளரும் மதி தவழும் மலையின் பேரரசே
மலையில் ஒரு இடம் இந்த மாயனுக்கு தந்தால்
மாறன் தமிழ் பாடி மகிழ்வில் திகழ்வைப்பேன் [மாலா

பாட்டு 23 ரீதி கௌளை ராகம்

பல்லவி

கடல் வீழ்ந்த மழை போல கனவுகள் போனாலும்
என் நினைவுகள் உருப் பெற்று வாழாதா! [கடல்

அனுபல்லவி

வேங்கட வெற்பைச் சுற்றி விளையாட நினைத்த என்னை
வீணன் எவனோ வீழ்த்தி வென்றானே [கடல்

சரணம்

பண்டு செய்த தவம் ஏதோ பலித்தது போல உனக்கு
தொண்டு செய்யும் பாக்கியம் தொடர்ந்தது மகிழ்ந்தேனே
கண்டு அதனைப் பொறுக்காமல் காலம் சதி செய்ததப்பா
என்றினி நான் பெறுவேன் அந்த ஏற்றத்தைக் கண்குளிர
[கடல்

பாட்டு 24 — கன்னட கௌளை ராகம்

பல்லவி

காரெழில் வண்ணா என்ன காரியம் நீ செய்தாய்!
பூஆவிழும் எழில் பொன் விரிந்த மேனி
தாமரையாள் தன்னை யேனத்தட மார்பில் கொண்டாய்
[காரெழில

அனுபல்லவி

பேரெழில் பெய்த பிழம்பான பெண்ணரசை
கண்ணருகில் வைத்தால் கருணை மிகும் என்று [காரெழில

சரணம்

அச்சுபிச்சுவாக அடியேன் போல் இருப்போரின்
நச்சரிப்பிலிருந்து அந்த நாயகியை மீட்கவா
எச்சரிக்கையாய் இருந்து பின்னர் ஏதுமுறை செய்தாலும்
பச்சைக் குழந்தை நாங்கள் பரிவுக்கு எங்கு செல்வோம்
[காரெழில

பாட்டு 25 — கேதார கௌளை ராகம்

பல்லவி

காடும் மலையும் எழிற்காவும் கழனிகளும்
நாடுமிடம் எல்லாம் உறையும் நாரணனே [காடும

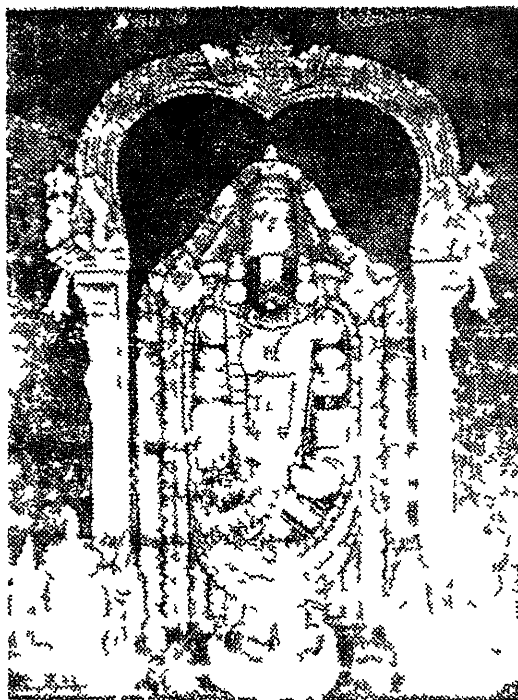
அனுபல்லவி

தேடுமெந்தன் விழியிரண்டும் தேவா நீ எங்கென்று
பாடும் என் மனம் பழ மறைப் பொருள் தேடி [காடும

சரணம்

வெங்கடம் வந்தோர் எல்லாம் வீழ்ந்தது வினையென்றார்
தீங்கறு பட்டதென்று தினைத்திடும் மகிழ்வில் வந்தேதன
வேங்கடம் வாழ்பவனே என் விதிகளை இனி மாற்றும்
ஓங்கட்டும் கல்வி செல்வம் உன்னதமாய் நாளும் [காடும

□ □ □

உஙகளுககு இது

மாறன காலையே உணவெனறு மாயநத
மணவாள மாமுனிவன தாள பணிநது
பாரோரா தொழுதேததும பார்ததசாரதியை
பாதாதி கேசமுதல பைநதமிழால பாடிடவே
அனனை ருகமணித தாய அருள கூாநது விழிமலாதத
முனனம குரவாகளும முன நிறகும பெரியோரும
அனபுடனே அடியேனை ஆசியிலே மிதககவிட
தெமபும திறமும செநதமிழும ஆனேன நான

வணணக கருமேகம வடிவு கொணடு ஒளி பெருக
கணணைப பறிககினற பூககாடடின நடுவினிலே
விணணளநது நிறகினற விநதையதை எனனைக
மாணிககக தொடடிலின வைரமணித தூரணே!
குருகூருன வடிதத கொஞசம தமிழத தேனே!
கொலலிக காவலனின தாலாடடுப பாடடோ!
கலியனை கரைதது உவநத கனிவெனனும சுவையோ!
கைரவிணி சணட இக கனனலமுது!

இதைக் கணடு கணடு கரைநது கசிநதுருகி
நொநது—உணணும ஆசையினால உன மததம
பிடிதது எனனை அளளுறச செயத அமுதின அடி
பறறி—போகாப பிணியெலலாம போய மடிய
அளைநதுணடு—ஞானமணித தேரினிலே நணபனுககு
நலமுரைதத—நாதனை நாயகனை நலலாாககு
நலலானை—ஒரு நாள ஒருபொழுது உடனிருநது
போபாட, வாழததிடுக ஐயா மனமுவநது!

பையா இதோ பாா! பார்புரககும சாரதியை!
அவன தானடா உனதன ஆசைககு மா மருநது
பையப போய அநதப பாதததைப பறறிக கொள
உயயும வகை உணடு உயர்வாயெனன வாழததிடுக!
ஐயா! அவனது அருட பெரும கோலததால
மெயயழிநது போன மிககோரில தககோன நான
ஆரா வயிறருளபின போன என நெஞசை
மீடடு தருவோாககு மேலும புணணியமே!

இது அவனுக்கு

ஆரததொலிககும கடலோரம
அழகு கைரவிணிதீரம
பாரததனுககு சாரதியே நீ
பார புரகக வநததினால
சீரததி எஙகும எதிரொலிதது
கீத நாதம சூழநததையயா!
சேரதது வைதத மாதவம போற
என சிநதை எலலாம நீ நிறைநதாய!

மூரததி உநதன தாளிணையே
முததமிழால பாடிடவே
நேர்ததி இலலாப பேதை நெஞசம
நினைததுவும ஆசையபபா
சீரததி மிகக ஆழவாரும
தேர்நது உரைதத குரவரகளும
பூரததியுற வாழததி விடடார
புணணியமாய போகும ஐயா

நணபனே எனறுனை
நானும விளககினறேன
நலிவுறற உயிர்களுககாய
நாடித துதிககினறேன
அன்பனே அனபருககு
அனபனாய அருளபவனே
யாரறிநதார உனைநானறிய
ஆடிடுக ஓர நாடகமே!

எழுததறியேன சீர அறியேன
இலககணஙகள நானறியேன
எனறாலும எனஉயிரே உன
ஏறறமெலலாம சிறிதறிவேன
சிறதறிவேன எனறாலும சிறபபாககிக
காடடிவே
திருவலலிககேணியிலே எலலோரும
ஏறறிடவே

நீயாக என நெஞ்சில
நினைவாக உயாநது வர
தானுக அநநிலையே
தனையுடனே செயயுளாக
தாளமுடன் ராகமுடன
தருணமுடன பாடடாகி
கேடபோரை எலலாம
கிறஙக வைகக வேணுமபபா!

நாளதனை இரணடாககி
நலலதொரு பொழுதாககி
பொழுதோடு உனக்காகும
பூசைகளைப பாடடாககி
பாடடோடு நீ எனனைப
படுததிய தோா பாடெலலாம
நாடடோாகள முனனிலையில
நான வைகக வேணுமபபா!

பாடடு—1 திரு அநநதல் ராகம பூபாள விருத்தம்

வஙகக கடலோரம் வரும அலைகள புரண்டு விழ
எஙகும கதிா பரபபி எழுநதானே இரவி அவன
பஙகயததாள மணவாளன பாாததனுடை சாரதிக்கு
மஙகளஙகள கூறிவநத மறையவாகள குடி வாழக!
சஙகடஙகள தீாத தெஙகும தர்மததின நிழல தோய
சஙகம அனறு ஊதியவன தன சாததிர வாயிலிலே
விஸவரூப சேவைக்கு விழி கூடடி நிறபவர்கள
எண்ணம போற அவனும எழிலாக சேவை தர
துதிபாடும கீதஙகள தொடருகினற அருசசனைகள
கதி நீயே எனறிரஙகி கை காடடும நாடகஙகள
தவறுகளைப பொறுகக எனறு தாடையிலே போடடமடி
அலருகினற நெஞசமுடன அடைககலமே நாடிடுவோா
கூடித தொழுகினற கோலமணி வாயிறகண
ஜோடிதத தோரணம போற தொடாநததையயா பேரினபம
பேரின்பக கடலாடி பெறறதோா பொலிவினிலே உன
சீரெலலாம் சிநதையிலே சிததிரமாய விரிநததபபா!

பாட்டு 2 கலயாணி ராகம் ஆதிதாளம்

பலலவி

கலயாண குணம பாடக கறபிபபயே உநதன
கரிய திருமேனியின புகழபாட அருளவாயே (கல)

அநுபலலவி

அலலும பகலும இசையமுதாயத தமிழபாடி
ஆழவாரகள போலவே நான அகமகசிநது மெயயுருகி
—உநதன (கல)

சரணம

சொற பொருள நயமோடு சுவையேதும குனறுமல
விறபனனா பலா கணடு வியபபுறும வணணம
கறபவா எலலோரும கவின கவின என உரைபப
விறபெரு விசயன தன சாரதியே! உநதன [கல]

பாட்டு—3 மாயாமாளவ கௌளை ராகம் ஆதி தாளம

பலலவி

நெஞசம நிறைநதது உன திரு உருவம அதன
நினைவிற படிநததும உன திரு நாமம (நெஞ)

அநுபலலவி

கொஞசும மொழி மாதா குலவி மகிழும
திருவலலிகசேணி வளா ஐயா ஐயா எனறு! (நெஞ)

சரணம—1

தஞசம எனற அடியவாககாய செயய தாமரைத
தாளிணையும—எழில
மிஞசம திருமார்பதனில கொஞசுகினற திருமதனும
கெஞசுகினற அடியவாகாய கிறஙகுகினற இரு விழியும
பஞசமறக கணட உளளம பாாததசாரதே
சாரதே எனக! (நெஞ)

சரணம—2

பஞசவர்கள என்ன தநதாா தூது செனறுய இநதப
பஞசை என்ன செயயவிலலே பாராமுகம கொணடாய
தஞசம உநதன சேவடியாய வந்தடைநத எநதனுககு
கொஞசம தயவு செயதாற குறைநது என்ன போயவிடும

சரணம சரணம ஐயா! பாாததசாரதே
சரணம ஐயா!
தருணம தருணம ஐயா! வநது எனனே
தறகாததருளும ஐயா! (நெஞ)

பாடடு—4 பிலகரி ராகம ஆதி தாளம

பல்லவி

என்ன புணணியம செயதனே நெஞசமே நீ
செனனேயம பதி சோநது திருவலலிக்கேணி தொழு! (என)

அனுபலலவி

முனனம பலலாணடுகள முயனறு தவம செயதனேயோ
கனனிததமிழப பாபபுனைநத கரைநதுருகி
இரநதனேயோ! [என]

சரணம்

விணணவர் துஞுககுறவே வேத விழாககளும
மண்ணவா மகிழநதுயய மாதமெலலாம திருநாளும
கண்ணன அவன எமபெருமான ருக்மணியின காதலன தான
கோயிற கொணட
வணணமதைக் கணடுகநது வாழததி வணஙகிடவே [என]

பாடடு 5 வாசஸபதி ராகம ஆதிதாளம

பலலவி

கடறபாடும கரைதனிலே கைரவிணி தகரினிலே
வாழுகின்ற சாரதிககு வணக்கம சொனனேன [கடல]

அனுபல்லவி

இடாபபாடு களைநதெஙகும இனபததே பொங்க அநத
இனியவனின சேவடியை இறைஞசி நினறேன [கடல]

சரணம

மஙகை மனனனும மா மயிலை ஆழவாரும
வாழததிய சேவடிககே வாழதது உரைததேன
சஙகம முழஙகிடவும சஙகடம தொலைநதிடவும
எஙகும அவன நாமமதே எதிரொலி செயதிடவும [கடல]

பாடடு 6 சிநது பைரவி ராகம தாளம ஏகம கணடம

பலலவி

எஙகுணடு இது போனற தெயவம ஏறறமிகு
திருவலலிக கேணியில அலலாது' (எங]

அனுபலலவி

அனனையைப போல அனபு பொழியும
அததனைப போற பொருளை வேணடுமபொழுதியும [எங]

சரணம

ஆசானைப போற் வழியைக காடடும
அனபான நணபனுய உதவிகள புரியும
கூசாமல துணையாகத தொடரும
கூறுகினற வேளையில பாலன போற கேடகும [எங]

பாடடு—7 பரவச நிலை ஏகதிஸர தாளம

எஙகு காணினும உன தோறறமடா
இதய மெலலாம அநதக காடசியடா
பொஙகு புனலெனவே எனனுளளம
பூரிததுக களிததுனனைப போறறுதடா [எங]

கஙதுல கரைநதிடும போழதினிலே அநதக
காசும கறைநதிடும வேளையிலே
தஙக நிறககதிா தாவும அலைகளை
தழுவியே கரை சோகககும பாஙகினிலே [எங]

ஓடை நீரின பளபளபபில அதை
ஓட்டி நிறகும மர நிழலசைவில இன்னும
ஜாடை காட்டிடும புவனமெலலாம உநதன
சததிய தரிசனம நிசசயமே! [எங]

திருவலலிககேணியில தானிருநது தனனைச சிநதை
செயவோருககு உடனிருநது
அருளைப பொழிநதிடும தெயவம ஐயா இநத
அகிலமெலலாம உநதன சொநதம ஐயா! [எங]

பேருனக காயிரம இருநதிடினும எனனைப
பிசசியாககி நிதம முறுவலிதத பாாதத
சாரதே என்று நான சாறறிடுவேன
எனனைச சாாநத வினைகள முழுதகலும [எங]

சிநதை செயலகள சிறநதிடவே எஙகும
சீாததியும கீாததியும தெளிவுறவே
வநதனை ஆயிரம செயது நினறேன எநதன்
மனததுளளே உனனை வைததலாநதேன [எங்]

பாட்டு—8 செஞசுருட்டி இராகம

பலலவி

பலலாணடு பாட வநதேன பாாததருளக
பார்ததனுககு சாரதியே கேட்டருளக [பல]

அனுபலலவி

சொலலாலும தோதெனக்கு சொலலிததருக
சுவையூட்டும பணணெலலாம கொடுததருளக [பல]

சரணம—1

எலலோருககும இனபததை தநதருளக அவா
இதயததே நீ இருககை கொணடருளக
கலலாககும இலலாககும உன கருணை அவா
கை நீட்டும பொழுதினிலே கிடைததருளக! [பல]

சரணம—2

விலலிபுத்தூர் வேதியா கோன அனுபவிதத
வியனமிகு நல அடைவுகளில நானமுழக
நலலதொரு வரமெனககே தநதிடுவாய ருகமணி
நாயகனே நாரணனே வாழததிடுவாய [பல]

பாட்டு—9 குநதலவராளி ராகம ஆதி தாளம்

பல்லவி

பொனனடிககு தணடனிடடேன ஏறறருளக
புவியாளும மனனவனே காததிருளக [பொன]

அனுபல்லவி

வணணமணி மாடஞ்சூழ மாவலலிககேணியை
மறககவிலலை மறநதால வாழவுமிலலை எனக்கு [பொன]

சரணம—1

நெஞசமெலலாம உன் நினைவு நினைவு எலலாம உன கோலம
அனனை ருகமணி தாயை அணைநது நிறகும அலஙகாரம
செம பஞசுக குழம்பாலே தீடடியதோா ஓவியம போற
கண நிறைநத காடசி எனனை கை கொடுததும
காககுதபபா [பொன]

பாட்டு 10 நடைசசநதம சதுஸர ஏகதாளம

கடறகரை யோரம குடியிருககும ஒரு
கருநதெயவம அது நம தெயவம
மடமணமாதை வலபபுற மணைதது வாழவிக்கும
பெருநதெயவம—நமமை
வாழவிககும பெருநதெயவம [கடற]

மினனும முகததில மீசை இலஙக எழில
மேவும இடைதனில கததி விளஙக
பணணிய பாப பழவினையகறறி
பாததநதில சோக்கும தெயவம தன
பாததநதில சோககும தெயவம [கடற]

திடமனதுடன நாம தினநதொழுதேததும
திருவலலிக்கேணி தெயவம
தடவரைபோல தரிசனம தநது
சஙகடம போககிடும தெயவம அனபா
சங்கடம போககிடும தெயவம

சாரதி எனறொரு தெயவம ஆணட
சராசசரம ஆளும தெயவம
பாரதது பணிநததன பாதம பறறினால
பரிவுடன தாயபோல பேணிடும தெயவம நாம
பரிவுடன தாயாய பறறிடுந தெயவம [கூடற]

சிநதை ஒனறாய சோபபீா தேவகி
செலவனையே தொழுவீா
சொநதம அவனே துணையும அவனே
சொலலி வணஙகுவோம வாரீா—மலர்
தூவி வணஙகுவோா வாரீா [கூடற]

தெயவஙகள போறறும தெயவம அவன
செழுமறை ஏறறும தெயவம
ஏழைஎளியவா இயலாதோாககு அவன்
எபபோதும உதவிடும தெயவம
முபபோழதும உதவிடும தெயவம [கூடற]

பாடடு 11 பைரவி ராகததொடுபபு தாளம் ஆதி

அனபாகளின் மனோதாமப படியும பாடலாம

கால சநதிப பூஜைககு
கைஙகாய பராகளெலலாம
காதது உவநது வநதாரே
கணடு உயவோம
கோலம ஆயிரமாய கொண
மணி வணணனுககு
கூற வநதாா பலலாணடு
பாடிடுவோா

வணணககிளி மணடபததில
வநதமர்நத மறையவாதம
வாய மொழியில மணககுதமமா
அவன புகழே
எணணமெலலாம அவனுக
இனியதொரு சூழலிலே
எககாளம முழஙகிடவே
எழுநத உளளம

திருமிகு செறிவோடு
திகழதொளிரும சாரதிககு
செயதாரே திரு
ஆராதனஙகள
அருளமிகு திருமுக
அனபன கனிவினிலே
அபபோழது தோயநத
நெஞசம குதிததமமா

தீாததம சடாரி, விினை
தீாககும பிரசாதஙகள
வரிசையுற அடியவாககே
வழஙகிய பின
ஈாதத அனபர் குழாம
எழுபபிய சரணஙகள
எதிரொலியே கோவிலெஙகும
நிறைநததமமா

ஆநநதப பெருககினிலே
அடங்கிய என நெஞசு
யாதவ குலாதிபனின
புகழ பாட
ஞானி நமமாழவாரின
நயமான கருததினிலே
நலலதொரு இடமநாடி
மகிழநததமமா!

பாட்டு 12 பிலகரி ராகப் பீடு தொகையறா

செக்கர் மா முகிலுருத்து எனினும்
திரு ஆசிரியம் எந்தன்
சிந்தையைத் திரையாக்க மாறன்
தீட்டியநல் ஓவியமே

அழகேறித் தொடர்ந்ததுகாண
அகம் புறத்தை தானமறக்க
பக்கத்தொன்றுகப் பார்த்த
பரவசத்தை

செப்பும் திறனில்லையே சிறப்பில்லா
இம் மடையனுக்கு
எழு கதிரும் தண்ணிலவும்
பசுமலையும் கடலுமாய்

கார்ஆர் திருமேனி கிடந்த
வனப்பை எல்லாம்
சீராருரு கூரான செப்பியதை
துகர்ந்து அயர்ந்தேன்

தெய்வக் குழாங்கள் தம்
சிரமிசைச் சூடிய
தீந்தமிழ் சடகோபன் சித்தத்தே
ஆடிய

சேந்திருத்தாய் நிதம்
உவந்து அயர்த்து தடவிய
செம்பொற்கமலமலர் சேவடிக்கே
என்னை வார்த்தேன்

வார்த்தையிலே போதெடுக்கும்
வடிவார் அவன் கோலம்
சீர்த்த திருவாய் மொழியின்
திகழ்வென்றே ஒளிருதம்மா!

கைரவிணிக் கரை கண்டகவின்
மிகும் அற்புதத்தை
கண்டு தினம் தொழுவோர்
காசினியின் மாசறுப்பார்

பாட்டு 13 விருத்தம்

கருணைத்திரு உருவாய கைரவிணிகக கரை தனிலே
கண குளிரக காட்சிதரும கணணனவன கோலமென்ன

சுருதிப பொருளோ தொன்மறையின செழுங்கருத்தோ
அருணன ஆயிரமாய அழகொளிர மிளிரவதுவோ!

என்ன தவம செயதேன எததனை நாள நோன்பிருந்தேன
வண்ணக் கலவை யொன்றின வடிவழகைக்காணபதற்கு

கட்டழகுக கொட்டிலிலே கவின நடநது வருகுதமமா
மட்டிலலா அபபேரெழிலை மாடவீதிதனில் காணபீர!

பாட்டு 14 சுத்த தன்யாசி இராகம ஆதி தாளம அரை இடம

பல்லவி

திருவல்லிக்கேணிக்குச சென்றேன
செழுமறையின உருவை அஙகு கணடேன தோழி [திரு]

அனுபல்லவி

பொருளெலலாம பொருளாக பொலிவொன்றே வடிவாக
அருளொன்றே கனிவாக அனபதைத தனதாக்கும [திரு]

சரணம 1

வசநத விழாவாக மலர்ததோட்டச சிரிபபாக
மஙகலம அஙகெங்கும மகிழநதுவரக கணடேன
மஙகலததின நடுவினிலே மஙகை ருகமிணி நாதன
தஙகிஇருககக் கணடேன சரணம சரணம என்றேன [திரு]

சரணம 2

உயர்நத மனிதரெலலாம ஓா குழுவாய கூட
உருவாகும எணணஙகளின உயாவை அஙகு உணாநதேன
இசைநது என்னையவன ஏறறுலோ இன்னும பல
இனப நலஙகாணபேன இதயம அவனுவேன [திரு]

பாட்டு 15 யது குலகாம்போதி ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

எண்ணங்கள் ஆயிரம் ஒரு மேடை எந்தன்
இதயத்துள் எழுந்தே ... செய ... [எண்]

அநுபல்லவி

கண்ணனே கார்மேனி வ... ...னே மா மயிலை
அல்லிக்கேணி வாழும் அண்ணலே உன்னைக்காண காண [எண]

சரணம்

சொர்ணத்தால் தூண் நிறுத்தி தூமணிமாடம் கண்டு
அன்னத்தைப் போல மெல்ல ஆடிடும் ஊஞ்சல் கட்டி
வண்ணத்தில் ஒளிரும் ரவை மாணிக்க பலகை சேர்த்து
என் நெஞ்சை அதில் விரித்து நீ எழுந்தருளக் காண
வேண்டும் [எண]

சரணம் 2

மாமறை வாணர்சோடி மாறன்தமிழ் கற்ற பலரோர்
சூழ்ந்திருந்து உன்னை ஏற்றும் அகத்தினில் நானும் ஆழ
தேவர்கள் கின்னமம் துயசரும் திருமுக கனிவும் பொலிவும்
சேயனும் ... அவன் சிந்தை உன் கோவிலாக ஆக
[எண]

(இந்த 15-ம் பாட்டு ரேடியோவில் பாடப்பட்டது)

பாட்டு 16 செஞ்சுருட்டி ராகம் ரூபக தாளம்

பல்லவி

பாலின் சுவையோ பழரசமோ
பாரதத் சாதி எனும் சொல்லே!
தேனோ சர்க்கரை செழும் பிழிவோ
திருவல்லிக்கேணி எனும் பதியே! (பாலி)

அநுபல்லவி

நெஞ்சில் நினைவில் நீங்காமல்
நேரமெல்லாம் இணைந்து ஒன்றுக
கொஞ்சும் குழந்தையின் நலஉணர்வை
குலவ வருமோ அற்புதமோ! (பாலி)

சரணம

அயா குலததின அநட கொழுநதே
அலவிசசேணியின பெருவாழவே
மாயம பல செயது உலகாளும
மாதவனே உன சீர் எணணி
தோயும உளளம காணபதெலலாம
சுகமாய தொடரும யோக நிலை
தாயின அனபைப பொழிபவனே
தாள பறறி எனறும வாழநதிடுவேன! (பால்)

பாடடு 17 **விருததம**

வேத விழுபபொருளே விணணவாககு முழு முதலே
நாத மயமாகி நாறறிசையும ஒளி வளர
கீதை மொழி ஈநத கீாததிககு வாழததுரைதது
பாதம பணிசினறேன பாடு என அருளிடுயே

வஙகக கடலோரம மாதாருகமிணியை
இங்கிதமாய உடன கொணடு இரு நிலததைக காபபவனே
உன தஙகக குண மதனைத தமிழினில நான பாடிடவே
சநதமொடு சொலலீநது தகுதியுடன தாருமையயா

அருளாய ஆழிதனனில அலைநது உவநது அகழநதெடுதத
மருளாத உணமைதனை மனறதது எறறிடுவேன
திருவலலிச கேணிதனில தீனா தமைகாகக எனறு
திருககோவில கொணடது தான திருவருளின மணிமுடியாம

அபபா எனபபாா எனறு அழைககினற பேரை எலலாம
தபப [illegible] கருணை
செயயாதிருநதிடுமபபா சிறநத யிருள வசமாகும
எபப [illegible] வேன எமையாள வாருமெனறு

பாட்டு 18 இராகம் சிம்மேந்திரமத்திமம் தாளம் ஆதி

பல்லவி

அடித்தாலும் அணைத்தாலும் நீதான் ஐயா—இந்த
அபலைக்கு வேறொரு துணையேதையயா மெய்யா (அடிக்

அனுபல்லவி

பிடித்தாலும் விடுத்தாலும் பிள்ளை நான் ஐயா
தடுத்தாள வேண்டும் உன் சரணம் சரணம் ஐயா (அடித்)

சரணம் 1

தடித்த ஓர் அலைபுரண்டு தரை கழுவி புன ஓடும்
மடித்த ஓர் அலைவந்து மாவலலிக்கேணி என்னும்
அடுத்தோர் அலையெழுந்துன் அடிவருடி வாழ்க எனனும்
கடலோரம் கோயிற் கொண்ட கார் புசிற வண்ணு எனை
(அடிக)

சரணம் 2

இடித்துரைத்தும் கேளாமல் இறுமாப்பு கொண்ட வரை
அடித்தொழித்து அதாமத்தை அன்றே வெற்றி சொன்ன
தொடுத்தாயே பாரதப்போர் தொடுத்தாயே இருளாட்சி
தொடுத்தாயே கீதைமொழி முனைசிலா வாழ்த்துகிறேன்
(அடித்)

பாட்டு 19 சங்கராபரண இராகம்—ஆதிதாளம்

பல்லவி

பார்த்தசாரதியைப் பாடு—அவன்
பாமலர் எங்கு தேடு நாடு மனமே [பார்]

அனுபல்லவி

தேர்தட்டில் நண்பனுக்கு தன்வேதம் சமைத்தவன்
தீரனே நம் குறையை பாரானோ என எண்ணி [பார்]

சரணம்

ஊருணி நீர் போல உள்ளது அவன் கருணை
யார் வேண்டுமானாலும் அள்ளிப் பருகிடலாம்
நேரிய பலனை கிட்ட நெறிமுறை வகையுண்டு
நெஞ்சில் அவை கூட நெருங்கி வருவான் அவன் [பார்

பாட்டு 20 ஏகுராகம் ... தாளம்

பல்லவி

அளப்பருங்கருணையே ...
ஐயா அலகிகேஸி அன்புடன் அன்பரே—உள [அளப]

அனுபல்லவி

வளப்பமில்லாத சிறு ... வரையிலும் ... தான
வந்து நின்றேன் சன்னிதியில் ... என்றும் அந்தோ!
[அளப]

சரணம் 1

அன்னை அத்தன் ஆசானும் அ ... நண்பனுமாய்
என்னுடனே எப்போதும் இருந்தாலும் மன்னவனுமாய்
பண்ணரிய தவம் பயனும் பாரா ... சாரமே
இன்று போல என்றுமிருந்து ... காத்தருள்வாய்
[அளப]

சரணம் 2

வினை சூழும் வேளையிலும் பிற மனைதனையில மறந்தாலும்
மணம் பரவும் மங்கல மகிழ்ச்சியிலே அயர்ந்தாலும்
அணையேறி நான் ... நின்றாலும்
துணையாக நீ இருந்து தொல்லை தவிர்த்திடுவாய் [அளப]

பாட்டு 21 பலஹரி ராகம் ஜம்பை தாளம்

பல்லவி

செங்கமல மலர்பாதம் தேடி வந்தேன்-உன்சீரையெல்லாம்
மங்களமாய்ப்பாடி வந்தேன் ஐயா [செங்]

அனுபல்லவி

பொங்கும் கடல் புகழ் பாடு ... நாடியிலே
பொற்கொடியாள் ருக்மிணி ... தாய் பணிந்து பரவும்
அந்த [செங்]

சரணம்

மறையாழ் தொழும் ... அ ... கள்
பலவாக நீ கொண்டாய் ... ரேன்
சிறை செய்வாய் வறுமையை நீ க்ஷேத்திரத்தில்
திரும் ஐயா பலநோவும் புவித்தளத்தில் [செங்]

பாட்டு 22 காம்போதி ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

பார்த்த சாரதி உன்னையன்றி
பாரினில் ஏது கதி ஐயா [பார்]

அனுபல்லவி

காக்கும் கடவுள் நீ என்று நிதம் நானும்
கைதொழுவு கசிந்துருகி கண்ணீர் விட்டதும்
பொய்யோ! [பார்]

சரணம்

ஆக்கும் புவியெல்லாம் உன் ஆளுகை தான் என்றால்
பார்க்கும் இடமெல்லாம் பரவசம்தானே அருள்
வார்க்கும் இருவிழிகள் மறந்தது ஏன் என்னை?
யார்க்கு என் செய்தேன் அறியேன் பொருத்தருள்க! [பார்]

பாட்டு 23 பிலகரி ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

கீதை தந்த மேதைக்கே நீ கீர்த்தி கூறு
கீர்த்திக்கு கீர்த்தி சேர கீதம்பாடு அந்த [கீதை]

அனுபல்லவி

பேதை என் வாழ்ந்துழன்று பிதற்றி திரியாதே
சோதனைக்கு ஆளாகித் தொல்லேதுயர் கொள்ளாதே [கீதை]

சரணம் 1

நாதன் மிக நல்லவன் நங்கை ருக்மிணி கேள்வன்
நலிந்துழலும் உயிர்கட்கு நலம்பலவே செய்ய
பாதை யொன்றை வகுத்தான் பகவத் கீதை என்றுண்
வேதமாய் அதை உணர்ந்து வேதனைகள் களைவாய் [கீதை]

சரணம் 2

கடமைகளைச் சொல்லி கண்டு நடக்க என்றான்
உரிமைகளைப் பெற உழைத்தாலே ஆச்சென்றான்
மடமை மிகும் போழ்து வந்திடுவேன் என்றான்
திடமாகவே சொன்னான் தீமை ஒழிப்பேன் என்று [கீதை]

சர ணம

ஞானககருவூலம நலமௌரி ...
கான செயத நம கணணனி ...
வானநாடு செலல வலலதோா ...டடி
பேணிக காகக வலல பெருநிநியம அநநூல [கீதை]

பாடடு 24 நவாாக மாாளிகை அணைததுமே
முதலில கலயாணி ராகம் ஆதி தாளம

பலலவி

திருவலலிககேணியில தேவசி ... மந...னுககு
சிததிரையில திருநாளாம செ...வோம வா

அனுபல லவி

வாடி நீ மாதவததோய வண...ருசிய பேராளன்
வருமவீதி ஒருபுறததே ...மாந ...டுபோம
தேடி அவன புகழைப பாடி ...ம அ...பா
நலனுணாவில நாமொனறுய ...லநதிடுவோம [திரு]

சரணம அட... ராகம

நாளொாநு திருககோலம பொடூ ...ரு ...கனம
நம நெஞசை அளளி உணணும அலஙகாரம
ஏனடி அகதிருடனுககு இருபபோாரை ...ாததிடவா
இருககினற நாமிருவா போதாவா [திரு]

ஆநநத பைரவி

நலததிருமேனியிலே நெஞசினிலே கொஞசுகினற
வஞசியவள செயத தவம வாராதோ நம வரையில
காலை இளம கதிா போல காணும அவன திருமுகநதான
கை வளையைக கழறறி மெலலச சருததது அழியச செயததடி

காமபோதி ராகம

படடுப பீதாமபரமும பசடடுநடையும கொணடு
எடடி அவன நடககும எழிற பாஙகிலே
கெடடதடி கிளிமொழியாா கொஞசிப பேசசெலலாம
விடட மனம கிடட அவன பின ஓடுராா

ஷண்முகப்ரியா ராகம்

பெண்மையைப் போ(ற்)று அலங்காரம் கண்ட நல
பெற்றவட்கும் வரும் சிங்காரம் முகந்
தண்மையிலே தெறி(க்)கு சம்பீரம் நாம்
நமை இழந்த தருணோ ஞ்நாரம்!

சிந்து பைரவி ராகம்

அழகை வனப்பை என்னாம அப்பி வரும் அவனை
கிள்ளி எடுத்து மெல்ல சிணுங்குரமாயக் கொஞ்ச
உள்ளம் துடிதுடி ...து வீதியன்றே
என்ன செய்ய செ... ஏக்கம் அவனுலை!

நாட்டைக்குறிஞ்சி இராகம்

ஒய்யாரமே அவன் வட ...பாசி நம்மை
உருக்குலைத்து அலைந்... எண்ணியதோ அடி
மெய்யார அவ... எழும் அழகு நாம்
மேவுகின்ற அழ... ...ாய விழுங்கியதோ!

ஆரபி ராகம்

வாகனம் மாற்றி அவன் வரும் கோலம் நம்மில
வாழுகின்ற தத்துவத்தின் அடையாளம்
சேவிக்க சிரமே சிந்திச மனமே நீ
செய்தது புண்ணியம் திரு அலலிக்கேணி வந்தாய

மோகன ராகம்

பல்லாண்டு பாடுநா பல வேதம் சொல்பவா
நல்லிசை நாதசுர நாவாணா வாழ்ததொழிகள்
புல்லரிக்குது உடல் புளகத்தில தோயும் மனம்
கள்ளம் செய்ய பட்டோமடி கள்வனது திருநாளில்

அமசாநந்தி ராகம்

ஊஞ்சலில் ஆடிடுவான் பத்தி உலாத்தலில் அலைவரின
உளம் நடப்பான
வாஞ்சையில் தாயானான் அந்த வண்ணமலரடிக்கே
தண்டனிட்டேன
ஓம் எனத்தொழுதிடுவோம் அந்த ஒலியினில் அவன் மொழி
கேட்கட்டுமே
நாமங்கள் ஆயிரம் கொண்டவனை நாம் கண்டு உய்ந்த
நலம் பெறுவோம் [திரு]

பாட்டு 25　　யமுனா கல்யாணி ராகம்　　பகும

பல்லவி

கலையோ சைலண்ணமோ கற்றதோ வித்தையோ!
கைரவிணிக்கள்ளவா நீ என்னைக் கவர்ந்து அழித்த கதை
[கலையோ]

அனுபல்லவி

சுந்திரமந்திர மாயம் சொக்கச் சுகஜாலமெல்லாம்
தந்திரமாய் செய்தது எல்லாம் சான்றோரிடம் சொல்வேன்
[கலையோ]

சரணம் 1

ஐயா அரசே என அழுகை உன் இன்பம் என்றால்
அருகில் இருந்ததை அனுபவித்தல் ஆகாதோ
மெய்யாக ஒன்று சொல்வேன் நீ மிதித்தாலும் அணைத்தாலும்
வரமாகக் கொள்பவள் நான் வந்தென்னை வாழவிடு
[கலையோ]

சரணம் 2

மயக்கும் அந்திப்போழ்து வந்தென்னை வாட்டுமுன்பு
சுந்திரா வந்து விடு! தோழி நீ அழைத்துவாடி
பைய அடி பெயர்க்கும் அவன் பாங்கை அறிவாய் நீ
கொண்டு வா சாரதியை கூட்டத்தில் கேட்டிடுவோம்
[கலையோ]

பாட்டு 26　　பைரவி ராகம்

உலகளந்த உத்தமர்க்கு உச்சிக்கால பூஜை இப்போ
ஒருபுறமாய் அமர்ந்ததனை சேவிப்போம்
வண்ண வடிவழகன் மலர்மகள் தொழும் நாதன்
மதிய உணவு கொள்ளப் போகின்றான்

பட்டில் திரையும் இட்டார் பரிசாரகரும் வந்தார்
பக்தியுடன் தளிகையதை சிரம் தூக்கி
கண கணவென மணி அடித்தார் கண்ணன் உண்ணும்
போழ்தினிலே
கனிவோடு அவன் உன்னை வேண்டுமென்று

அனமேம இனலே அததானிலலை யபா அரவார் அவன பசியை
அகிலமதை ஆளுகினற அயபா அகலவா
சுவைகூடடி சொககாக அனன சுவைதது உணணப
படைபபவர்கள
சுநதிரத நிறம அமைநத தான நா போ அகலவா

நநதமுகுநதனருள நாளும நமமை ஆள
நலலவா அடியொறறி தொழுதிடுவோம
நததைக சொரு கூடும வைககு நணடுகடகொரு ஓடும வைதது
நலமுறக காபபது போற நமைககாபபான

தேயும உடல சாயுமுனனே திருவலலிககேணி சென்று
செபபியா கீதையின திறமுறைப போம
வாயதக இநத பிறவியின மரணபததனைக தாததிட வே
மாவலலிக கேணியான துணை தருக!

பாடடு 27 கானடா இராகம ஆதி தாளம

பலலவி

ஆயிரமாயிரம வணககஙகள உனனை நணபனுககு
தாயினும சாலச் சிறநத விநோத பொறுப்பு சாரதியே உனககு (ஆயி)

அநுபல்லவி

பாயிரவேதஙகள பகுதது ஈநதுரைதத பரிமிளை வணஙகுகிறேன
நீயினறி உலகில நிகழவில்லை எனநான நெஞசார உணருகிறேன
(ஆயி)

சரணம

வேயகுழல நாததததில மேதினியனைததையும மிதககவிடுபவன நீ
வாயதத நறறமிழில மாயனே உனபுகழ வளாசக விழைபவன நான
தூயனே தூயவாதம தூயமைமயில தோயபவனே தொடஙகுக என
அருளக
ஆயனே உநதன அழகு எனை ஆளடடும அருமையாய வநதருளக

பாடடு 28 — கானடா இராகம

பலலவி

பொலலாத பூததியை இலலாமல செயதவனே
இலலாமை தனையேன மறநது விடடாய [பொல]

அனுபலலவி

இலலாமையால பல இயலாமமை தோனறிட
நிலலாமை ஆனதபபா நியாயமெலலாம இஙகு [பொல]

சரணம

கலலாமை இனறி எஙகும நலலாணமை குறைநதது
செலலாமையால சில செயலாணமை மறைநதது
விளளுமையால நலம விளையாமை பெருகுமெனறு
விரைநதேன கைரவிணி வேணடி தொழுகினறேன [பொல]

பாடடு 29 — கலயாணி இராகம

பலலவி

நலவிசை இனனிசை நாதததில நடமாடும
அலலிககேணியை இநத அடியேனும பாடவநதேன [நல]

அனுபலலவி

எனனிசையால இஙகு எழிலகூடிட எனறினறு
மனனவனே முனனம வாழததுரைபபாய—நல

சரணம

கானமா மழை பொழிநது உனனை கசிநதுருகசசெயதவாகள
வீணையால என நெஞசை [illegible] அசாதோ
ஏனமாய நிலஙகிளாட [illegible]ககுமியின மணவாளா
பானமாய என பாடலையும பருகிக களியும ஐயா

பாட்டு 30   சக்கர வாகம் இராகம்   ஏகம் கண்ட தாளம்

சந்தமொடு சீரோடு தாளமொடு பண்ணும்
தகுதியை அருளபுரிகவே
நான பாடும தகுதியை அருள புரிகவே!

வந்தவாகள அன்றுனனை வாழததியது போலவே
நான வாழததும முறை சொலகவே

பலலாணடு பாடிய ஆழவாாகள போலுனனை
பாடிடும திறஙகூடவே பரவிடும அறம சேரவே

அனபாக வருக அழகாக வருக அசோதை
மடியிலே அழகாக தவழும மழலையாய
ஓடி வருக! பாட வருக

அன்றந்தப போரிலே சககரம சுழறறிய
ஆவேசமுடனும வநதவே! வநதிடுக ஐயா
தநதிடுக கனிவு! செநதிருந்த தாய போல!

பாட்டு 31   சணமுகபபிரியா ராகம   ஆதி தாளம

பலலவி

ஒன்று சொலவேன அதை உணாநெஞசே
உததமனை அலலிகசேணி தததுவனைப பணிவாய   (ஒன்று)

அனுபலலவி

நனறெனறே செயபனை ருகமிணி நாயகனை
நாடி நிதம தொழ நலிநதோடும பழவினைகள   (ஒன்று)

சரணம

கன்று கொணடு விளா எறிநத கதையதுவாய அவன
ஒன்று கொணடு ஒனறை உணர வைபபான
அனறும இனறும எனறும அவன அகிலமதைக காகக
ஆயிரம செயததுணடு அதிலும அறம உணடு   (ஒன்று)

பாடடு 32   பூ[illegible] இராகம   ஆதிதாளம்

பலலவி

தூது சென ற சேவடியைத தொழுதிருபபேன இநதத
தொல புவியில அது தொடர வணடி நிறபேன   [தூது]

அனுபலலவி

சோதிச சுடரொளியாய நூறு சோதரா தம சபையினிலே
வாதிடட மாணபை எணணி வணஙகுகிறேன   [தூது]

சரணம

மாடக கொடி மதிளசூழ வணண நெடும வீதியிலே
மனனவாகள புடைசூழ மதயானை போல
ராஜநடை போடடு வநது நலலவன விதுரன குடில
நணணியதோர அனபை எணணி நான சேர்வேன   [தூது]

வியபபு மிகக கொணட வாகள விழி விரிநதது நிறகையிலே
விதுரன ஈநத பழததோலை உணட அநத
மெயயுருகும சாடசிதனை விதவிதமாயப பாட
விததகனே! மெயபபொருளே! வேணடுகிறேன   [தூது]

பாடடு 33   காபி இராகம

பலலவி

வெணணிலவு விளையாடும முததநில உன வழி இரணடும
கைரவிணித தாமரையோ! அநதத
தணணிலவைத தழுவுகினற மேனி
சாலையிலே சோலை கொடடும எழிலோ!   [வெண]

அனுபலலவி

சினனவணணக கணணே எனனைப பாரு! கொஞசம
சிரிதது மகிழநது ப[illegible]டு
கொஞசும தமிழ கொணடு வநதேன கேளு
குருகையூரான போலிநதச சாறு   [வெண]

சரணம

ஒளிபெருககி உளளமெனும ஆடும உயிர உனனை
எஙகே எனறு தேடும பாடும
களளம இலலை என நெஞசில சணணு! உயிர்உனை
சாணுவரை வேறெதுவும எணணு!   [வெண]

பாட்டு 34 பாகேஸ்வரி இராகம் கண்டஜம்பை தாளம்

மாதொருத்தி மானம் காத்த மணிவண்ணக் கண்ணா!
மாவலிக்கேணியிலே வந்து நின்ற மன்னா!

தீதகற்றும் செழுமறையே செந்தமிழே கண்ணா!
சீர்பாடச் சேர்ந்து வந்தோம் சேவைதா மன்னா!

ருக்மிணியின் நாயகனே தத்துவனே கண்ணா
பக்கம் வந்து பாதுகாப்பாய் பாயும் முகில்வண்ணா!

சீதை தந்த மேதை நீயே கேசவனே கண்ணா
பாதை நன்றாய் காட்டிடுவாய் பாயும் நீர் வண்ணா!

சரணங்கள் பாடி வந்தோம் தயவு செய் கண்ணா
மரணமதை வென்றிடவே வழிசொல்லலை என்ன!

கடல் ஓரம் கடல்போல் காட்சிதரும் கண்ணா
கை தொழுதோம் கருணை செய்கைவிணி மன்னா!

உன் குழலில் ஊதுவது உலகெல்லாம் பண்ணா
உடன் வறுமை நீக்கிடுவாய் உமையவளின் அண்ணா!

நவநீதம் தின்ற வாயில் உண்டதென்ன மண்ணா!
நற்றாய்க்கு ஆடிய நாடகத்தில் ஒண்ணா!

நாயகற்கு நாயகனாய் இருப்பது எங்குவிண்ணா
பாயும் அன்பு கூடுகின்ற பக்தர்களின் கண் ஆ!

பாட்டு 35 கேதார இராகம்

உள்ளமே என்னோடு ஓடி வாராய்
ஓடுகின்ற ஓரலையை தாவுகின்ற வேரலை
சாடி வந்து கரை தழுவிப்பாடிடும் நகர்காண
(உள்ளமே)

கள்ளமே இல்லாத நல்ல மறைவாணர்கள்
சொல்லறிய துதிபாடி தொல்புவி, வாழ்லே
வில் விசயன் நண்பனை வேண்டி நிற்பார்
அந்த வேளையைக் காண நம் வினைமாலுமே [உள்ளமே]

மாக்கோலம் மறையாத நாட்கோலம் தமிழ்
பாக கோலம் கொண்டதை பாடிடவே வேணும்
கார்கோலம் போலென்றும் ஊர்கோலம்
கண்டாலே நமக்குமே வந்திடும்புதுக்கோலம் (உள்ளமே)

கன்னல் மொழி மாடவர்கள் அங்குமிங்கும்
நதிக்கரையோரா மானபோல் நடை
பயின்று-மைவழியும் விழிகளிலே மகிழ்வு
ஒழுக அந்த மாட்சிமிகு காட்சிகளை
மனதில் வரைவார் [உள்ளமே]

மின்னலென ஒளிபுனையும் வீதிகளிலே]
மேளமொடு தாளமோ பண்ணை முந்த
ஒன்றையொன்று தழுவி வரும் பாங்கு
காணில-உயாவென்றும் உரித்தாகும்
திருவல்லிக்கேணிக்கு [உள்ளமே]

பாட்டு 36 கரகரப்பிரியா ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

அறம் நெறிமுறைசார்ந்த ஆன்றோரைப் பணிந்துன்னை
அன்புடன் பாட வந்தேன் கேட்டருள்க! [அற]

அனுபல்லவி

பரிவு பாசம் எல்லாம் பார்த்தசாரதியே என்று
பக்தி நலம் மிக்கூற பாடியோர்தமைப் பற்றி [அற]

சரணம்

குருகைப்பிரான் பாட்டில் மகிழ்ந்தது போல்
கோதையின் தாதைபாட குழைந்ததுபோல்
மழிசைப்பிரான் பாட்டில் வளர்ந்தது போல்
மண்டங்குடியின் தொண்டில் மணத்தது போல் [அற]

பேரொளிப் பிழம்பாக பெருகினை ஈந்த
பெருமானே எந்தன் பேறே பிறப்பறுப்பே
காரொளியாய்த் திகழும் கைரவிணி அரசே
கவின் ஒழுகும் திருக்கோலக் காட்சி எனக்கருள்க [அற]

பாட்டு 37 சுருட்டி ராகம்

பல்லவி

மன்னவன் அல்லிக்கேணி மாயவனைத் தி
வாராத நலமெல்லாம் வந்துகூடும் மனமே

அநுபல்லவி

பொன்தலம் பார்க்கும் பட்டம் பதவிஎல்லாம்
ஏரோடு சிறப்போடு செல்வம் முந்த வருமே

சரணம்

அன்பரும் நண்பரும் அக்கம் பக்கத்தோரும்
என் என்னும் முன்னாலே எண்ணையைத் தருவார்
கண் சிமிட்டும் முன்னாலே கைகட்டி நிற்பார்
கைரவிணிக் கண்ணன் அருளாக முன்நிற்பன்

பாட்டு 38 கானடா இராகம்

பல்லவி

அல்லிக்கேணி வாழும் அற்புதத்தை
ஆரமுதைத் தேனைத் தொழுவாரீர்

அநுபல்லவி

சொல்லுக்கடங்காத ஒளி வெள்ளம் அங்கு
சூழ்ந்தகன்று பாயுது துதிக்கவாரீர் [அல்]

சரணம்

புளியம் பழம் போல பலபிறப்பு பொலபொலென
வீழ்ந்ததையா அதைவிட்டு
வந்திங்கு கூடிடுவீர் வழி சொல்வேன் ருக்மிணித்
வணங்குகின்ற மலர்பாதம் பற்றிடுவோம் அல்]

பாட்டு 39 **பியாகடை இராகம்**

பல்லவி

வருவதெல்லாம் வரட்டும் கவலையில்லை அது
வாழ்வோ தாழ்வோ எதும் எனக்கில்லை [வரு]

அனுபல்லவி

தருவதெல்லாம் அந்த சாரதியே என்ற
தத்துவத்தில் ஊறிவிட்டேன் நான் என்னே! இன்று [வரு]

சரணம்

திருவல்லிக்கேணிக்கு வந்து விட்டேன் என்
தீங்குகள் மாயந்ததென்றும் தேர்ந்துவிட்டேன்
பிறகொரு பிணி என்னை சாரபிதென்றால் அந்தப்
பேராளன் சும்மா இருப்பானோ? [வரு]

பாட்டு 40 **மோகனம் இராகம்**

பல்லவி

காணும் மலையும் எழிற்காவும் கடலலையும்—காணும்
தோறும் உந்தன் புகழ் கூற!
வானில் உடுக்குகள் தன் வைரமணிப் பந்தலிலே
வரவேற்பு கூறுதோ என்னென்ன! [காணும்]

அனுபல்லவி

நாலு மறையும் தமிழ்கூறும் வேதங்களும் நாலு
திசையும் வந்துன் அடிபணிய, அந்தக்
காட்சி காணுகிற மாட்சி பெற்ற நான் உன் ஆட்சி
அலங்கார அழகினில் மூழ்கினேன் [காணு]

சரணம்

உன்னை மறந்த உயிர் உன் உருவில் கரைந்துருக
தேனை மறந்த வண்டு திரிந்து உழலுதல்போல
வானை மறந்த பயிர் வாடிக் கருகுவதாய
நானும் மறந்தேன் எனை நாளும் பொழுதுமாய [காணும்]

பாட்டு 41 ரதிபதிப்ரியா இராகம்

பல்லவி

கைரவிணி என்றோ கரையமம்மா
காணுந்தொறும் எழிற் சொல்லையம்மா
வேறு இல்லையம்மா அம்மா [கைர

அநுபல்லவி

ஐயரவில் துயிலும் ஐயனம்மா அவன்
ஆளுகின்ற அரச போகம் அம்மா அது
அரச போகம் அம்மா [கைர]

சரணம்

சூழந்திசை பாடிடும் புட்களிடை நம்மை
தூங்க வைக்க வரும் தென்றல் தாய
வேங்குழல் நாதமோ சொர்க்கம், அம்மா தோழ
வேண்டுவதெல்லாம் நம்பக்கம் அம்மா [கைர]

பாட்டு 42 ரஞ்சினி ராகம்

பல்லவி

தோகைமயில் அனைய தோழியீர்காள் உம்
துணைவேண்டியே நானும் தொழுது நின்றேன் [தோகை]

அநுபல்லவி

வாகைசூடும் நல்லோர் மறவர்குலம் நாங்கள்
வாழவந்தோமிந்த கடற்கரையில் [தோகை]

சரணம் 2

கைரவிணிக் கள்வன் என்றொருவன் மதக்
களிற்றினை போலிருப்பான் என்னை அழித்தான்
மெய்யழிந்து போனவிதம் வெட்கமடி அந்த
வேளையிலும் என்னை யவன் விடவில்லையே!
[தோகை]

குன்றனைய பெருந்தோளன் என்னுள குலவியமைந்த
சொன்னேன் மாளிகைப்பரி
பெண் மகவைப் பெற்றீரோ! பெரியோரே அந்தப்
பீடுயுடையான் தன்னைப் பிடித்து வாரீர்! [தோகை]

பாட்டு 43 நட்டைக்குறிச்சி ராகம்

பல்லவி

கற்பகக் காவென என் கருத்துள் நிறைந்தவனை ஒரு
கணமேனும் மறந்திடக்கூடுமோடி தோழி [கற]

அனுபல்லவி

பொற்பதம் அற்புதம் கற்பதோர் காவியம்
நற்றவர் வரைந்திட்ட நலந்தோர் ஓவியம் [கற]

சரணம்

திருவல்லிக்கேணியின் திகழ்வோ பொலிவோ செய
தவம் நிறைந்தவர் தம் சிந்தை மகிழ்வோ!
கருதியவர் கைப் பொருளாய வந்த அந்த
கைரவிணி கோமளத்தை நான் மறவேன்

பாட்டு 44 சாருகேசி ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

வேங்கட கிருஷ்ணனை வேண்டித் தொழுவோர்க்கு
விரைந்து அருந்து வரும் நன்மெல்லாம் [வேங்]

அனுபல்லவி

ஓங்கும் புகழ் கல்வி உன்னதமாம் பதவி
தீங்கில்லா செல்வம் தெய்வீகமாய் துணை [வேங]

சரணம்

வண்ணக்கிளியாய [illegible] காப்பாள்
சின்னஞ்சிறுசுகளே [illegible] டலக்ஷ்யுட
தண்பாகளோ [illegible] செய்ய முனநிற்பார்
என்ன வேண்டு [illegible] நாமிருப்போம

பாட்டு 45 அவதார மகிமை விருத்தம்
பூர்வம்

விரிந்த கடல் அலைதழுவி மேனி எல்லாம் தண்மையுற
திரிந்து அலைந்து வருகின்ற தென்றலென்னும் பூந்துகிலே நீ
அள்ளி வந்த நறுமணங்கள் அத்தனையும் தெருவிரித்தாய்
அல்லிக் கேணியானின் அழகான பாவனிகளே!

பாட்டு 46

கார் குழலார் சைரவிணி மங்கைச நல்லார்
கைதொழுது மயங்கி நிற்கும் கருமா முகிலே
பாரதத்தை நடத்தி வெற்றி பாண்டவர்க்கே தந்த மூர்த்தி
சீர் பரவ ஆசை கொண்டேன் செய்க என அருளுதியே!

பாட்டு 47 சகானா ராகம்

வாடகண்ணா தன் ராகத்து வடிவினை உடையநம்பி
போர்க்கென்று கொண்ட தேர்ப்பட்ட பொலிவினிலே
என் ராத்தாய்
தாரபுரனும் நெஞ்சொன்ன பருண்ட அருளிவிட
போமணக்கும் உன் புகழில் உள் குளிக்கச் செயதிடுவேன

பாட்டு 48

தேர் முனையில் நண்பனுக்கு உய்ய அறமே என்றவனே
ஓர் முனையில் உலகுய்ய உய்யும் வழி சொன்னவனே
பேர்தனை ஆயிரமாய் பெற்றுய நீ என்றாலும்
சாரதியே என்று மனம் சாற்றிடவே கற்றதப்பா!

பாட்டு 49 காமபோதி ராகம்

குன்றெடுத்து குலங் காத்த கோபாலனே மணிவண்ணா
இன்றிந்த ஏழைக்கு இரங்கி நீ பிறந்து வாராய்
அன்று நீ கொண்டோர் பொலிந்த அவதார மாண்பை
எல்லாம்
நன்றுக நாள் பாட நாரணனே வாழ்த்திடுவாய்

பாட்டு 50

பாதளத்தில் நாலவேதப் பாதங்கள் சிறை இருக்கும்
வேதனையைத் தாளாமல் விரைந்தசென்று மீன் ஆகிய
ஆதரவாய் அமரருக்காய் அவுணரோடு சடல் கடைய
ஆமையென மலைதாங்கி அமுதமெல்லாம் ஊனை ஈந்தாய்

பாட்டு 51 — பைரவி ராகம்

படைந்த இடரிடையே நம்மயவருந்து அறங்காக்க
அடைந்த அமுதத்தை யார் உண்பது என்றொரு போர்
தொடர்ந்தங்கு தோன்றிடவே தொடர்மின்னற்பாராய் நீ
அடர்ந்தங்கு அமுதளித்த அழகை இங்கு பொழிந்தவையே!

பாட்டு 52

மின்னொளி சேர் கரிய மேகம் விரைந்துருண்டு
வேதமதே வடிவமாகி நிறபதே போல
மணமகளைக் காத்திடவே வராகமான உன்
மாண்பதனை யெண்ணி உள்ளம் மகிழ்தப்ப!

பாட்டு 53 — காபி ராகம்

சாதித்தான் அபண்ணாகுல நலலோன் அன்று
சாதித்தான் நாரணனே என நாபொழியும் என்று
சோகித்த அரக்கனை ஓர் தூணுக வந்து
சேகித்த சிங்கமதை சிந்தையே நீ வணங்கு

பாட்டு 54

பூகதலை தன்னை பூதலகுணமோர் வடிவமெய்தி பிறர்
மோகிக்க அடியெயாதது வருதல போல
வக்கணையாய மாவலியின வேள்வி கண்டு
வாமனனே அவன செருக்கு அடக்கினையே!

பாட்டு 55 — குறிஞ்சி இராகம்

ஸ்ரீராமாவதாரங்கள் நிறைய எனபார் அதிலென்
நனனெஞ்சு கொண்டது ஒன்றே அப்பா
தாமாக வந்தவர்க்கு சரண அளிக்கும்
ஜானகி நாயகனே என தலைவனப்பா!

பாட்டு 56

மரகத மா முகிலோர் சோலைபுகத மதுரக்குழலூதி இன்பங் கூட்ட
கிறங்கினவே உயிர்களெல்லாம் கீழமேலாக
கிருஷ்ணவதாரத்தின அறங்களிதோர் தனை ஏந்து தானாரக்கும்
தாமோதர நமபீ! என்னையாக்கும் திறமுனக்கு இருந்தக்கால் செலல!

பாட்டு 57

கௌரிமனோகரியின் தாள பணிநது அருள
கேடடு வந்தேன உன்னைப பாடுதறகே

ஆனநத பைரவியோ ஆகடடும எனறுள
ஆசையுடன நானும ஓடி வர

அபபோழது அழைததானே அநதக கல்யாணி
அணணனுககு பிடிபபது தமிழதான எனறுள

எனனமோ கனம ஏற இஙகு வநதேன
எழிலாக நீயும காடசி தநதாய

தமபி லகிரியில் தான வீழநதேன
நாடும பககமெலலாம நீ இருநதாய

காணடா எண திசையும எனனையெனறு
காடசி தநத மாடசியதை எனனெனபேன

மத்தியமாய வதிக்கும உயிரகளெலலாம உன
மாணெழிலசேர் கோலததின தொகுபபு எனறுய

சீராக அதைப பாட அருளுவையே
சிரீதரனே சேவகனே சேவிததேன

பூபாளா எனககொரு வரமருளவாய என
பொழுதை உநதன திருவடியில சோபபதறகே

பாட்டு 58 கேதார கௌளை ராகம்

பல்லவி

கோடிக் கதிர்கூடி கொலமென மலாந்தது |போற நீ
ஆடிக களிககும் அழகை எனனெனபேன! [கோடி]

அனுபல்லவி

தாவி உனை அணைதது தழுவத துடிககும் நெஞசம
ஆடி துடிககும வரை உன அருள வேணடுமே (கோடி)

சரணம

திருவலலிக்கேணியின தெயவீகத திரடசியெலலாம
திரணடுருணடு முதிர்நததோரு பேரெழிலாய
மருவியே நான வணஙக வநததோா அறபுதம போற
மாணிகக கடாபோல மிளிருதமமா (கோடி.)

பாட்டு 59 கம்பீர நாட்டை ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

எழுந்தருளவான் என் ஐயன்
யாவரையும் தேவரையும் தீனரையும் காக்கவே (எழுந்)

அனுபல்லவி

திருவல்லிக்கேணியிலே சித்திரைத் திரு நாளதிலே
தினமொரு கோலத்தில் சிருங்காரமாகவே (எழுந்)

சரணம்

கோமளச் செவ்வாயின் சிரிப்பழகும் அந்தக்
கோவலன் திருமார்பு அணியழகும்
நேசகமழ் மலர்மாலைத் தோளழகும் காண
தெரிவையர் முந்துகின்ற பேரழகும் கொண்டு (எழுந்)

சதுர்மறை சாஸ்திரம் சடகோபன் தீந்தமிழ்
எதிர்படுவோரையெல்லாம் ஈர்த்திடும் எக்காளம்
ஒய்யார நடையும் அந்தஊர் கோலமும் காண
மெய்யாகவே தவம் மேவிட வேண்டும் அம்மா (எழுந்)

பாட்டு 60 முகாரி இராகம்

பல்லவி

சொத்தென்ன சுகமென்ன தோரணைகள் இருந்தென்ன
ஐயா உன்னழகில் ஆழும் மகிழ்வின்றி (சொத்)

அனுபல்லவி

தித்திக்குமே சிந்தை திருவல்லிகேணியெனில்
அத்திக்கை தொழுதிட அருகாதோ, யம பயம் (சொத்)

சரணம்

வித்தை பல கற்றாலும் வீரதீரம் மிகுந்தாலும்
வழுந்திடும் பலபிறப்பு மரம் விட்டபழம் போல
கத்தி கதறி நாம் கைரவிணியானே! என்றால்,
போகும் கதிக்கு, முன் போவான் பயமில்லை (சொத்)

பாட்டு 61 **தனயாசி ராகம**

பலலவி

ஞானமிலலேன உனனை நமபி வநதேன எனறுல
நாரணனே உனக்கது நனகு தெரியும ஐயா! [ஞான]

அனுபல்லவி

பூரணனே பூரணததூள பொலிநதிடும பொலிவே, ஏக
காரணததும நீ எனனை கைவிட மாடடாய எனறு [ஞான]

சரணம

பாாததனுககு சாரதியே பாவைருகமிணி கேளவா
கேள வா எனது கேவல முறையீடு
பாாதது அருளபுரிய எனபாவம விடவிலலையோ!
தீாததனே தீர்பபாய யெநதன தீவினை சாபமெலலாம [ஞான]

62 பாடடு **தாயாா ராகம**

பலலவி

தாபாாில வநது தொழுதேன முபபாரும ஆளும
அபபா என குறைகளையா! [தா]

அனுபல்லவி

அபபாலுககபபால நினறு ஆளும அரசா எலலாம
தபபாமல வநது உனனை தணடனிடடு திறை செலுததும[தா]

சரணம

கைபபாா யாருமிலலா கைரவிணி அரசே
ஒபபாா யார் உளரோ உன அருளுக்கிணையாக
எபபாரும தபபாமல நீ இனனும ஆள வேணுமையயா
அபபொழுது தான தீரும அடியவா தாயரெலலாம [தா]

பாட்டு 63 பூரிகல்யாணி ஆதி தாளம்

பல்லவி

சிந்தையைப் பறிகொடுத்தேன் திருவல்லிக்கேணி நாதன்
சேவடி அழகிலென் சிந்தையைப்பறிகொடுத்தேன் [சிந்தையை]

அனுபல்லவி

விந்தையடி வேதன் விரிமலர் தாளிணையில்
விண்ணும் மண்ணும் ஒன்றாய விரிந்த கோலங்கண்டே
[சிந்தையை]

சரணம்

மாவலி வேள்வியிலே மூவடிமண் கேட்ட
சீரடிச் செம்மையுள் திகழ்ந்தது ஓருலகு கண்டேன்
ஏவல் அங்கில்லையடி எல்லாரும் தம்மையாள்வார்
தம்மையாள்வார் தமக்கு அவன்தானே உலகு [சிந்தையை]

பாட்டு 64 சாரங்கா ராகம் தானம் மிஸ்ர ராகம்

பல்லவி

அந்திருப்புர வீதியிலே அரிநடையில் கண்ணன் வருகையிலே
யாரடி கண்டார் நீ சொல்லு அந்தனை தழும்பு அவன்
முகத்தினிலே [அந்த

அனுபல்லவி

கண் கொண்டு சுட்டாரோ கைகொண்டு பட்டாரோ
கமலத் திருமுக வதனத்திலே
பெண்ணின்னம் விட்ட பெருமூச்சின் வடுக்களோ
பேதையே மருந்தங்கு இல்லையோடி [அந்த]

சரணம்

பாரதம் வென்ற பரிசாக வந்ததோ பக்தர்கள்
பட்டதுயரால் வெடித்ததோ
யாரதன் காரணம் ஆராய்ந்திடப் போமோடி
அதுவும் அவனுக்கோர் அழகானதே
மாரத விசயன் மனம் விட்ட வேளையில்
மறையொன்று செப்பிய மாணபின் வியாவையோ
தாரமிக நெஞ்சத்துத் தஞ்சமும் முகிழ்வெனச்
சதுர் மறைபோற்றும் சாரதி முகத்தினில் [அந்த]

பாடல் 65 சரணங்கள

உனனையே நினைநதேன சாரதி
உயர்வே தருவாய சாரதி

எனனை அளிததேனை சாரது
ஏறபாய நிவேதனம சாரதி

அன்பே அருளே சாரதி
அமுதே திருவே சாரதி

குணநலக கொழுநதே சாரதி
கோமளச சயாமள சாரதி

கீதை நாதனே சாரதி
சிததங்கள போறறும சாரதி

வேத முதல்வனே சாரதி
விமல கமலனே சாரதி

பாதம பறறினேம சாரதி
பாதகம களைவாய சாரதி

ஓதக கடலோரம சாரதி
ஓம என நினைவுய சாரதே!

ஞானமணி போனறு சாரதே
திசையில ஒளிருவாய சாரதே!

கான மிசைதது வநதோம சாரதே
கணடு எமை வாழததும சாரதே

பாட்டு 66   புன்னாகவராளி ராகம்   கண்டஜம்பை தாளம்

பல்லவி

சரணடைந்தேன் சாரதி என்னை கருணையுடன் ஆதரி [சர]

அனுபல்லவி

இருளினில் வீழ்ந்து நான் இடறிய போழ்தெல்லாம்
அருளொடு துணை நின்று ஆதரித்தது போல [சர]

சரணம்

வறுமையின் சிறுமையில் வாடிய போழ்தெல்லாம்
வந்துதவி துயர் தீர்த்த மாண்புக்கு வாழ்த்துகிறேன்
கருணையின் கனிவை இந்தக் காசினிவாழ் உயிர்க்கும்
காட்டிடுவாய் ஐயா! கைரவிணி நாதா! [சர]

பாட்டு 67   பைரவி ராகம்   ஆதி தாளம்

பல்லவி

எத்தனையோ பணிகளிலே என்றோடு துணை நின்றாய்
என்ன செய்வேன் நான் அதற்கு கைமாறு [எத]

அனுபல்லவி

அத்தனை பணிகளிலும் ஆகா ஓகோ என்னும்படி
அளித்தாயே எனக்கொரு நற்பேறு [எத]

சரணம்

வித்தகனே விழவரா அல்லிக்கேணி நாயகனே
அனைத்திலும் அனைத்தாக அமர்ந்து ஒளிர்பவனே!
தத்துவமே உந்தனுக்கு தானேது பிரித்து
மொத்தமுமே நீ செய்யும் தொழிலல்லவா [எத]

பாட்டு 68 அசாவேரி ராகம் ஆதி தாள சம எடுப்பு

பல்லவி

வா வா மனமே நீ மாவலலிககேணிககு
வாஸுதேவ மைநதன வண்ணக கொலுககாண [வா]

அனுபல்லவி

தா தா நீ நாளதொறும தானே கரைநதுருசி
ஏற்றிய போறறல எழுதது களைச சொலல, அவனிடம [வா]

சரணம்

ஓதாது அவன புகழை ஒருநாள கழிநதது சொல
ஏதானும நாம செயய அவனை எணணுதிருநததுணடா
பேதாய பின ஏன நீ பிழையில உழலகின்றுய விரைநது
வாராய அவனிடம போய வாழததுகளைப பெறுவோம [வா]

பாட்டு 69 சாவேரி இராகம்

பல்லவி

கோவில தெரியுதம்மா அநதக கோவலன
ருக்மிணி நாயகன தன [கோவில]

அனுபல்லவி

பாபம தொலையுதமமா அவன பாதம தொழுபவர்
பார்பபவா அனைவாதம [பாபம]

சரணம்

காண எனக கூறுதமமா அவனைக் கருதி
கருதி கரைநதிடட நெஞசம
கணகள குளிரநததமமா அநதக
கைரவிணிக கரை தோததியைக கணடு [கண]
ஓம என ஒலிககுதமமா அவனை
உணாபவர் ஓதுபவா அனைவரின செவிதனில
தாமதம இனி ஏனோ அநத சாததிர
வாசலில தோததிரம சொலலிட, தாமதம

பாட்டு 70 தோடி ராகம் கண்டஜம்பை தாளம்

பல்லவி

முபபதது முக்கோடி தேவாகளும அசுராகளும
வநது நினறார் மாவலலிக்கேணி கேணிநகா வாயிலிலே [முப

அநுபல்லவி

அறபுததின அறபுதமாய ருககமிணி நாயகனின
அலஙகாரத திருசசேவை அகஙகுளிர காணஎனறே [முப

சரணஙகள்

கறபனையிலும காணு கரியதிருமேனியெழில
கனகமணி அணிபுரள கனிநத அனபின் மாலையுடனே
கறபகமாய காாஎழிலாய காடசிதரும மாடசியதை
கண்டுதாழும உயநதிடவே கருணையதைப பருகிடவே [முப

மரகதப பச்சையதை வடிவமைதது இருமருஙகும
மாணிக்க வைரமுததை வரிசையுற அணிநீடடி
அறமதுவே தானாக அமைநத திருககோலமதை
அஙகெஙகும காணுமல ஆசையுடன இஙகு வந்தார் [முப

போது அலமாநத முகம
பொழுது விடியும எழில
தாது பிலிறறும சுவை
தாஙக நின்றனே

ஏது இவன போலொரு
தெயவம இபபுவிதனில
எனனும வணணம நமககு
இனபந தருவானே

விணணில பவனி வநது
தனனில நிறைவு கொளளும
மனனன துதிகக வநதாா
மகிழவு நமதாசசு

பணணில கனியும சொல
மணணில வளாவது போல
புணணியம எனன செயதோம
அமுத போகததைத துயபபதறகே [முப

பாட்டு 71 தோடி ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

பார்த்துப் பார்த்துக் கொள்ளைப் பரவசமுற்றுக் காண
பார்த்த சாரதே என்னுள்ளம் உன்னை (பார

அனுபல்லவி

சோத்துச் சோத்து தேவி ருக்மிணியுடன்
சீரும் சிறப்பொளிர சிருங்காரமாகவே (பார

சரணம்

ஆர்த்த என் நெஞ்சம் உன் அருமை பெருமைகளை
சோத்து வைத்து அதைத் தினமும் பருகியதால
ஈாத்து வருகுதையய இனிய தமிழமாலை
சாத்திக் கொள்வாய அதை சந்தோஷம் அதறகாக (பார

பாட்டு 72 தோடி ராகம் மிஸ்ரசாபு தாளம்

பல்லவி

எல்லாம் உன் அருள் என்று எண்ணி இருக்கு மாணவை
எனக்கும் அருளுவாய ஈசா
எழிலார் அல்லிக்கேணி வாச
ஏழைஎளியவாதம நேசா ஸ்ரீனிவாசா (எல

அனுபல்லவி

வல்லார்க்கு வல்லாரும் மாயவா ஒருநாளில்
மறைகள் இங்ஙனம் கூறமனமேன மயங்குதப்பா
எல்லோர்க்கும் நல்லானே இருளை கடிவாய நீ
இருளைக் கடிந்து விட்டால இதயம உனதாகுமப்பா (எல

சரணம்

சொல்வாரும் துதிப்பாரும் தொழுதாரும் அழுதாரும்
சொன்னது ஒன்றேதான உன்துணையே நிலைஎன்று
கல்லான ஒரு கதி இல்லான கலங்கிதவிக்கின்றேன
கைரவிணி வாழவே கருணையுடன் என்னைப் பாரேன (எல

பாட்டு 73 தோடி ராகம் சதுஸ்ர ஏக தாளம்

பல்லவி

தேனுய மறை நமசெவியைத குளிரவிககும
திருவலலிககேணி செலலுவோம சோநதே வாராய நெஞசே
[தேனு]

அனுபலலவி

வானோா தொழுவா நாளும, வருவாா அணிஅணியாய
தனேரிலலாத தலைவன தாமரையாளகொழுநனைககாண [தேனு

சரணம

கானஞ செயதே நாரதன காணிககை தநதிடுவான
பானமதை இநதிரன பரிசாகத தநதிடுவான
வீணை இசையில மூழகி விதனை மகள துதிபபாள
ஏன என்ன என அதிர இளையள கறபகம விரைவாள [தேனு

மானோா விழிகனிய மாதாருக்மிணிததாய
போதாக மலாநது பூரிபபாள இவைகணடு
தேனுள திரௌபதிததாய சிநதை நெகிழ வநது
பாரதப போா வெனறமைககு பாராடடுகள சொலலாள
[தேனு

பாட்டு 74 தோடி இராகம் ஆதிதாளம்

பலலவி

தோடியிலே பாடி தொழுது நினறேன
கோடிபபோா நடுவே என்குரல கேடகவேணுமெனறு [தோடி

அனுபல்லவி

தேடித தேவாகூவும தினகர வாயிலிலே
சிறியேன அறியேன சொல திருசசெவி சாததிடவே [தோடி

சரணஙகள

ஓடிவநதாா ஊாதியிலே ஊரின மிகசசெலவயுரலலாம
நாடி உன நலம கூற நானமறையாளா வநதாா
கூடி விழிசுழறறி உனனைக கொளளையிடப பாாக்கும
சேடியாகள ஒருபககம சிறறிடையைபலலக்குசெயதார் [தோடி

ஆடுஞ்சுடராய நீ ஆஙகொளிரக காணகையிலே
காடி அலைநதவன கண கதி வேணடி கசிநததபபா
வாடி வறுமையிலே வையம அழிநதிடமால
நாளும காபபவனே நானுசகோர பாரமா!　　　　[தோடி

பாட்டு 75　　　　குநதலவராளி ராகம

கருணை நெஞசமதின கதவுகள எனனைக
கணடதும மூடிக்கொணடதுவோ
அருளைப பொழியும இருவிழிமலாகள்
அடியேனை மறநதும சுழனறதுவோ!

தருணமறிந்து அனபா துயரகறறும கரம
தவிததிடும எனனையேன தழுவவிலலை
திருவலலிககேணிவாழ தேனா அமுதே
திருமபி எனை ஏன பாாககவிலலை!

நீரானநத கடல நிததம நிர்மல அடிவருடும
பேரானநத பதிவாழும பெருமானே
சீரானநத கருணை என திறமாயநதால
அழகாமோ, தீருமோ எளியேனின வலவினைகள!

பாட்டு 76　　　　ஜோனமபுரி ராகம

பலலவி

ஊருககோா அழகுணடு அதன பேருககோா அழகுணடு
சீருககோா அழகுணடு திருவலலிககேணி எனனும　　[ஊரு]

அனுபல்லவி

பாருககோா அழகுணடு பாாததசாரதி எனறுல
யாருக்கும அழகுணடு அவனடி சோநதிடடாலே　　[ஊரு]

சரணஙகள

கூறிடும வேதக குணநலப பேரருள
ஒருவாய அஙகே ஒளிசெயயக கணடபின
ஊறிடும அனபில உருகுது நெஞசம
வேறிடம நமககிலலை வியததகு பதியனறி　　[ஊரு]

போரிட்ட கோலப பொலிவுடன கணணன
மீறிட்ட அரசை வீழததிய பெருமையில
3தோ விட்டிறங்கிய திருப்பதி இதுவனறோ
3சோநதிட்டோம இங்கு தீவினை இனி இலலை [௪௨

பாட்டு 77 நாத நாமககிரியா ராகம

உருகிக் கரைநதுளளம உனனடியே தேடி
ஓடி வருகுதையயா
திருவலலிக்கேணியின திசைநோககியே அது
தினமும தொழுகுதையயா

கரைதழுவும கடறகாட்சியைக கணடுமே
கலங்கி கரையுதையயா
துரையவன ருககமிணி துணையவன சோதனை
தீருமோ எனகுதையயா

கைரவிணி எனறு காதில விழ அவா
காலடி பறறுதமமா
பைய, யாரும பாரததசாரதி எனறுல
பாரதது பின ஓடியே தேடுதமமா!

நையயும நினைவாலே நலிநது குலைநதுமே
நாராகிப போன நெஞசு
நாயகன சாறறிடும துழாயமலர் மாலைககு
நாராவேன எனறேதுளளுதமமா

சூழநத இருளிலே சுடர் மாமணியாய
சோதியைக கணடதையயா அதன
தோறறததைத தொடரைசசூழலொளிக
கதிரை தொடாநதே விரைகுதமமா!

ஆழி சூழபுவியில அலலிக்கேணியொனறே
ஆநநத நிலையம எனகுதமமா அதை
அடைநத பெருமையில எமபயமிலலை ஒனறு
இருமாநது சொலலுதம்மா!

பாட்டு 78 ஆனந்தபைரவி ராகம

பல்லவி

எததனை தரம உனனை எணணித்துதிததாலும
இரஙகவிலலையே உனமனம என்ன செயகுவேன [எத

அனுபல்லவி

விதனை இனி எஙகுகறபேன உனனை மேவி வளைததிடவே
கததும கடலெலலை வாழும கைரவிணி அரசே! [எத

சரணம

கீதையதைத தநதுலகைக் கீாத்தியிலே சோததவனே அநதப
பாதையிலே நானவர பணிததிடும சாரதியே
பேதையென உடல சுமநது பீழையிறவொழுகினற
போதையை அகறறும உமபுகழதனிலே கூட்டும [எத

பாட்டு 79 சிநதுபைரவி ராகம

சிததம உருகி உநதன சீரடியை உனனி
தினமும கரையுதையயா
கததும கடல எலலை வாழகினற ஐயனே
காதில விழவிலலையா!

சாரதே எனறு நான சாறறும குரல
ஓலைசசருகாகிப போனதுவோ
பாாததும பராமுகமாயிருததல எநதன
பாபததின விலையாகுமோ!

தொலலைபல சூழநது தொடர விரட்டியெனை
துனபபபடுததுதையயா!
அலலிகேணி வாழும ஐயனே நீ எனை
ஆளுவதெபபோ ஐயா!

அருள சொரியும இருவிழியும முகமும கணடு
அடிமையானேன ஐயா
மருள செறிநத வைய வாழவதனை வெலல
மலரடி தருவாய ஐயா!

சரணம

கீதையின் நாயகனே கிரிதர கோபாலா
நாதமானவனே எங்கும
நான என ஒளிர்பவனே வேதமானவனே
எமவேதனை மாளாதோ [கீதை

ஏழையென என்னெருவன இங்கு
இருநதிடக் அவசியம போல
வாழையடி வாழையென நான உன்னை
வாழததுகிற குலமஅபபா [கீதை

பாடடு 80 பைரவி இராகம

பைரவி தமையன பார்ததசாரதிககு
சாய ரடசை பூஜையிபபோ தரிசிபபோம

கைரவிணிக் கரையில கவிநத அநதிவானச செமமை
கார குழலார் முகமபோல விரிநததமமா

மெயயுருகிக கரைய விரைநதகரம சிரமஅணைய
விரிததலர்நத அனபரெலலாம விழிசோர்நதார

விழிததிரையில விளையாடும விமலனவன
எழிறகோலம மொழிய ஒரு மொழி

உணடோ முகாநதவரே மணமறிவார
மணமறிநதார தமைமவாழததி அவன

மாடசி இன்னும கூறிடவே
மணததுளளே ஓர பயணம தொடஙகலுறறேன

வாழிய வாழிய சாரதி
வாழக வாழக ருகமிணிததாய
வாழக வாழக மாமறைகள
மாநல தமிழ்ய வாழியவே!

பாட்டு 81 காமபோதி ராகம்

பல்லவி

பார்த்தசாரதி பவனிவரும் காட்சி
பார்க்கக் கொடுத்து வைக்க வேணுமே
அதைப் பாட்டில் எழுதி வைக்கத் தோணுமே [பார

அனுபல்லவி

ஆர்க்கும் மணித்திரள் அழகிலெழும் சாரதியை
அன்று கண்டார் அன்றே வென்றார் ஆபத்தைவிலக்கி [பார

சரணங்கள்

கண்ணிரண்டும் போதுமோ அந்தக் கவின் வரும் எழிற்கா...
பண்ணிய புண்ணியமும் பக்கத்தில் நின்றிடுமோ
எண்ணரிய கலையெல்லாம் இயம்பியதோர் அற்புதத்தை
அல்லிக்கேணியில் கண்டார் அமரர் உள்களவாரே! [பார

தோள் கண்டார் தாள்கண்டார் சுடர்முடி ஒளிகண்டார்
வாள் மின்னற் போல பல்வைரத்தை மார்பில் கண்டார்
சாமந்தி கஸ்தூரி சண்பக மாலையுடன் தண்
துழாய மாலையொன்றும் தரிசனம் தரக்கண்டார்

பாட்டு 82 மோகன ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

என்ன கருணை ஐயா இந்த ஏழைமீது
உனக் கென்ன கருணை ஐயா

ஏற்றமிகும் திருஅல்லிக்கேணி
யிலே போற்றிபலர் தொழவே
வீற்றிருக்கும் உனக்கு [என்ன

அனுபல்லவி

பண்டு செய்த தவமும் இல்லேன் சிறு
பள்ளித்தந்த கல்வி இல்லேன் ஒரு
தொண்டு செய்தும் நானறியேன்
துணைபமல்லாற பிறிதறியேன்

பொருளைத தேடி நிதம புலமபித
திரிநதலைநது உனதருளை மறநது
வீண அலலற படட எனபால [என

சரணம

பஞ்சவாகள பாற கொணட பாசமிகு நடபும
பாலூடடும தாயகாடடும அனபும அமைவும

பஞசை யெனபரற கொணடளையே
பாாத்தனுககு சாரதியே
நனறியெனன நான செயவேன
நஙகை ருகமணி கேளவா

எணணி எணணி மனம
இளகிக கரைநதுமே
கணணீா விடடலறி
கைகூபபுவதலலால [என்ன

பாடடு 83 ஹரிகாமபோதி ராகம திஸரருபக தாளம்

பல்லவி

ஆநிரை மேயததுஅயாநத கணணன
அலலிக்கேணி வநதானே [ஆநிரை

அனுபல்லவி

தான அலைநத கலைபபுததீர கடற
கரைதனில காறறு வாஙகி

சரணம

பூநிகராய பொலிநத மேனி புழுதிஏறஎழிலை மாநதி
பாப புனைவை அணிய எனறே பாஙகுறவேஇஙகுவததுபோற
யாபபணியில அமைநத பாடடாய அனனைருகமிணிஅஙகிருகக
கோபபுறசவ வநது நிறகும கோலமதை எனன சொலல
[ஆநிரை

பாட்டு 84 பெஹாக ராகம்

பல்லவி

சாரதி கை சாட்டையிலே அண்ட
சராசரம் சுழலும் மார்க்கமென்ன [சாரதி

அனுபல்லவி

பூரத்தத்திலேறி அவன் புவனமெல்லாம் சுற்றி
பொதுமையில் அரசாளும் மார்க்கமே அவன் மார்க்கம்
[சாரதி

சரணம்

கடமையே முதல் என்று கண்ணன் அல்லவா அவனு
உடமைகள் பிறகென்னும் உண்மையையும் சொன்னுள்
தடைபல வந்தாலும் தயங்காத கடமை
உடைபட முடியாது என்று உறுதிபடச் சொன்னுன [சாரதி

85 பாட்டு சாமா ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

வினையேன் என்செய்வேன் உனைவேண்டித் தொழுவதல்லால்
தொழுதேன் துணையென்று ருக்மிணியின் துரையே கண்
பாராய் [வினை

அனுபல்லவி

திண்தோள் மணிவண்ணு திருஅல்லிக்கேணி ஐயா
விண்ணேர் பரவ நிற்கும் வேதவித்தகா கண்பாராய் [வினை

சரணம்

தஞ்சமந்த பஞ்சவர்க்கே தந்ததினுல கருணை
மிஞ்சவில்லையோ இந்த மேதினியைக் காப்பதற்கு
வஞ்சம் பிணி பசி பாவம் வல்அரக்கர் போலுலகை
வாட்டுதையயா நீயும் மறுபடிசங்குஊது [வினை

பாட்டு 86 சாமா ராகம் சதுஸ்ரம ஏகதாளம

ததைத தக திமி தாம தோம திம என
நடமாடும குழநதை வருக
காளிஙகன தலையில
நாததனம செய கணணன அருளக
தகிட தகிட தோம தாம தோம திமெனஎன
தடமாரபில ஆடவருநதை
ஆயா கொழுநது தாள
சுருதி ஐதி குலுஙக

குழலூதி கோபியா தமகுழல வருடும கோவல
கோமளச சியமளன வருக
திருவடியில கொஞசும
அணிகள முரல

நவநீதம் அளைநதுணட நளினமபுஜககரததில
நவரசம கொணடுத தருக
நநத முகுநதன ரமணீய
நகை பொழிய

குஞசம தொடுதது கருஙகுழல நீவிபபூ முடிதது ஒளி
மிஞசும அணிபுனைவை
மேனிஎழிலில விடடு கொஞசும யசோதை காணக!
ஏழையா தம பருசம துடைககச சொலலுக

வணண நிலா மாடமாருதம ஊாமஞசததே, மேனி
வருடும ருகமிணிததாய கூறுக,
மாவலலிககேணி மகராசன
சேவைதருக!

பாட்டு 87 இநதோள ராகம் ஆதி தாளம

பலலவி

சஙகொலிததிடு சஙகொலிததிடுக
சதுாமறை வகுததிநத சரோஜக கனிவாய [சங

அனுபலலவி

அஙககஙகெஞதபடி ஆநநதம நிறைக
அமைதிபெருகி எஙகும அறம உயாநதிடுக! [சங

சரணம

தஙக ஒளிசோ பஙகயததாள மணிவாளன்
சாரதி இசபுவியை அருள ஆழததி
இனபபுறச செயதிடவே வேணடும எனறு
இறைஞசிடுவோம அவனை ஏறறிடுவோம தமிழால [சங

பாடடு 88 — பளளு மெடடு — ஆதி தாளம

பார புகழ நாயகன பாரததசாரதி வாழிய
நானருக இநத வையகம சுகமாக
தேர அனறு செலுததிய திறமினறு கூடிட
சீரமிகப பரவிடவே தீமைகள ஒழிநதிடவே

தூது நடநதிடட தூமலர சேவம தொடரடடும
ஓர பயணம
சூதுகள மாயநதெங்கும துலஙகடடும புததொளி
சூழவோம அவள சரணம

வறுமையைச சிறுமையை வஞசப பேயகளை
வலுவுடள அவன தாகக
வாழததுககள முலங்கிட வணணச சங்கம
அவன வாயினை முததமிட

கொடுமைகள பொடிபட குலநலம விளஙகிட
ஒரு குருஷேததிரப போர் நடககடடுமே
வடிவழகொளிர விடும ருகமிணி நாயகன
மறுபடி கீதையை ஓதடடுமே

சூதொடு வாதும சோதத திறனும தொலைபடடும
முடிவாக அநதச
சுநதிரன ஏநதிய சககரம மீணடும
சுழலடடும வலமாக

கைரவிணிக கரைகணடதேர மாணை
பிலகாசினி எலலைககும பரவடடுமே!
ஐயன ருக்மிணி அமுதின அமுதன ஆளடடும
நமமை மகிழவாக

அலலிக்கேணியில ' அழகுவீதியில அவனஅடியவர
அடிபடும கறநூளாய
எலலையில காலமும இருநதிடும வரமிநத
ஏழைககு அவனும தருவானே!

வாழதிடடநாள அநத மலரடி துணையால
வருகினற நாளும மனனவன்துணை தான
சூழும பிறவிகள தொலைகினற வரை அநத
சோதியின ஆதியை துணை வேண்டிடுவோம

பாட்டு 89 அடாணு ராகம்

பல்லவி

செந்தாமரை போன்ற சிரிப்பழகா!
செப்புவ தொன்றுண்டு உன் திருவடிக்கே [செந

அனுபல்லவி

பொல்லாத வறுமை இந்தப் புவிவாழ்வை
புரட்டி எரிக்கு முன்னே ஒழித்துவிடு அதை [செந்

சரணம்

தலைவர்கள் நைவதும் நலம்பல கெடுவதும்
கலைஞர்கள் தொகை கணக்கின்றிப் பெருகுவதும்
இல்லாமையால் என்றால் ஏதும் பொய் இல்லை இதைச்
சொல்லாமல் இருப்பதற்கும் துணிவு இல்லை சொல்லி
விட்டேன் [செந

பாட்டு 90 பைரவி ராகம்

திருவிசார வேளை என்பார் தெரிந்தோர்கள்
அது தினமும் நடக்கும் இரவு வழிபாடு
சுந்திர மந்திர மாயன் செந்திருவை அணைந்து
செங்கோலாளும் மாண்புகளை சீர்செய்வான்!

பாலோடு பழமுண்டு பார்த்தசாரதி இப்போ
பள்ளியறை மெல்லச் செல்லும் பாங்கு காணீர்
மேலாடும் அணிமணிகள் மின்ன அவன் வரும் கோலம்
நூலோர்கள் நுவன்ற நுண்மாண் பொருளோ!

கட்டியங்கள் எக்காளம் கானம் திருச்சின்னம்
பூட்டி மோதிக் கொண்டு முன் நிற்கும் பக்தர் குழாம்
எட்டிப் பார்த்துத் தன்னுள் இரங்குகின்ற ஏந்திழையார்
அத்தனைக்கும் எழிலூட்டி அருளாளன் விரைந்திடுவான்

விரைவோ வரைவோ அதுதமிழ்விளையாடும் பொன்
அரங்கோ
திரைவிலக வருமோ தெய்வீக நாடகமோ அவன்
அருள் பெற்றோர் தன்னுள் அடைந்திடும் பூட்கமோ!
யார் அறிந்தார் அவனை நானறிந்து சொல்வதற்கு!

பாட்டு 91 கமியங்கள

மாரதாகள மததியிலே மதியொனறே
ஆயுதமாய மனம கொணடு போரிட்டு
வாகைசூடி வரும வஸுதேவ மைநதன
வருக வருக வருகவே!
மாவலலிககேணியின சீர வருக வருக வருகவே!

அவனிவாழ அறம பெறுக அவுணாகளின
குலங களைநத தவசீலன எழுநதருளுகவே
ஜெய விஜயபவ ஜெய விஜயீபவ ஜய விஜயீபவ!

ஆதிமூலம என்ற யானை காததவன, சோதிமணி
மாாபு துலஙக எழுகினறுன,
வேதமஃகி நல விததையுள விளஙகியே
நாதமாகி நால திசையும ஒளிகொள
ஹெசசரீகே ஹெசசரீகே ஹெசசரீகே!

பாறகடலுள பாாகடலாய பாமபணையில
படுததிருநது பாாபுரககும பேரரசு
பார்ததசாரதிககு ஜே ஜே ஜே

கருஙகடலாய காாமுகிலாய ககனவெளிப
பெரும பாழாய நிறைநத பிரான கரைநதெஙகும,
நிறைநதபடி கருணைதனைப பொழிநதிவான
பொழிக பொழிக பொழிகவே!

ராஜாதி ராஜ ராஜகுல கமபீராதிகளை
நினைபபாலே அடககி நினைததபடி நடததி
நீதி நோமை நியாயம நெறி விளஙக
ஓதும சீதைப பொருள உலகம தழுவி நிறக
வீர தீர கார சார சூர சூராதிகளை விழநது
யழிததுத தொலைததுத துடைதது இச
சகததைக காபபதறகு இழிநத வறுமை
கொலவதறகு எழுநதான வநதான
கைரவிணி நினறுன! பராக பராக பராக!

திசை குலுஙக இடிமுழஙக நசையழிநத
நலம விளஙக பொடிபடடபுனமை இடிபட
இடாகள அடிபடடதுனபம அகன்றிட கொடுமை
தடி கொண்டு வறுமையைச சாடி ஒழிததிட
மாதவன வநதான மாவலலிககேணி
வென்று வருக வென்று வருக வென்று வருகவே!

வியாச மொழியாய மாறன தமிழாய
வாசக் கருஙகுழல மஙகை ருக்மிணி
மனதில ஒளிரும மாமணிசசுடராய
அகததே இருததி அனபைச சாறறும
அடியவர் துயர்கெட அருளும பரிவாய
நினற மூாததி நிமலனைப பணிவோம
பலலாணடு பலலாணடு பலலாணடே!

ஓடி உழைதது உடலைததேயபபவன
தேடிய தொழிலால செகததை வளர்பபவன
அறிவுப பயிருககு அனபைப பாயசசியே
செழிககச செயது எஙகும சீரைவளாபபவன
ஏழை யெளியவா எணணம உறைபவன
அனனவன தனனை அணிபெற வாழதத
இஙகு வாருஙகள எலலோரும ஒனறாய
வாழியரோ வாழியரோ வாழியரோ வாழி!

பாட்டு 92 ஆநநத பைரவி ராகம் தாளமுடன் பாட்டு

கணணனுககுக் கார்முகில வணணனுககு
எனனுடைய மனனனுக்கு ஆயிரம
நமஸகாரம—அவன மலரடிக்கு
ஆயிரம உபசாரம

வாசமிகு மலலிகை வணணச சாமநதி மலா
ரோஜா முலலை கஸதூரி ஜோராகவே தொடுதது
ராஜா நநத முகுநதன நகைப பொழியச
சூடடிடுவேன

பணனீா அததா பெயத பசுஞசாாறைதக்
குழைதது மினனும பொனதூண போனற
மேனியெஙகும தடவி கணணூலே வீசி
அவன களைபபாற்றுவேன

இனன நறுங்களியும தேனீநத நறும
பாலும உணண உணண வெணணெயும
கொணடுத தருவேன, உலகமுணட திரு
வாயில ஊடடிவிடுவேன

மணணளநத மலர்ககரம பறறி அனபாய
விணணநத சேவடியை வருடிடுவேன
விணணளநத கோமகனின மேனியழகை
மெயயழியக கணடு உவநது மகிழநதிருபபேன்

பாடடு 93 நீலாமபுரி ராகத தொகையறு

வனபபெனன வனபபடியோ வாயதத எழிற கொணடையடி
மாதவனின பேரழகை எனன சொலலி மகிழுதமமா!
மடியமாததி அனனவனின மதுரசசிறு சொலகேடட
மாதவததாள யசோதையின தவமெனன கூறடியோ

தாள இசையமைதது தணடமில சொல எடுதது
தாலாடடுப பாடிடுவேன தாமோதரா
நீலககருவிழியின நோததியிலே மாயநத நெஞசம
மாலவனை விடடகல மறுககுதமமா என செயவேன

பாட்டு 94 நீலாம்புரி ராகம்

பல்லவி

காலமெல்லாம பாறகடலுள கரைநது இருநது ஒனறுஞல
காலழகு காணும உயாசீர் பெறுவேன (கால)

அனுபல்லவி

நீலவான தோததியிலே நேராகக கலநது விட்டால அநத
கோல மேனி எழிலுடனே கூடிடுவேன (கால)

சரணம

கன்னான என்ன எணணுராஜே கைரவிணி கொள்ளுவாஞே
என நிலைகது இரஙகியே ஏறறநளவாஜே ஏடிபெணணே
எனறழைதது
என்னில நீயும கலநது விடடாய எனறு சொலலாஞே!

பாட்டு 95 இராக மாலிகை தாளமுடன் பாட்டு

சாரஙகா ராகம

பலலவி

திருவலலிககேணிககு ஒரு முறை போய ந
சேதி மிகச சொலலிவாடி கிளியே (திரு)

அனுபல்லவி

கடல தழுவும கரையோரம எனனைக கனக
மணிச சிலையாககி இநத
உடல தழுவி அவன செயத உலலாசஙகளை சொலலி (திரு)

சரணம

பொனனே மணியே புதுப பூவையே எனறு எநதன
மினனாநத இடைதழுவி மெலல நடநதானடி
கணணே உனை அனறி வேறு கருதேன எனறு அநதக்
களவன அனறு சொனனதெலலாம கதையோ
எனறறிய (திரு)

ரஞ்சனி ராகம்

படம் போல நிற்கின்ற பாவையே என்று எந்தன்
இடமான நெஞ்சையொரு சிரிப்பில அழித்தானடி
படம் போட்ட தங்கமடி பொலிவே வா என்றிழுத்து
அடம் போட்டவன் செய்ததெல்லாம் ஐய சொல்ல
வெட்கமடி [திரு

சாமா ராகம்

இப்படியும் உண்டோடி இந்த ஊர் உலகந்தனனில
தப்படியோ ஆணகளிடம் சகவாசம் கொளளவதெலலாம
எப்படியோ என்னையிழுத்துத் தன இளமார்பில புதைத்துக் கொண்டு
செப்பிடு வித்தைகள செயதான சிங்குழலில மயக்கிவிட்டான [திரு

பூபாள ராகம்

பாணடவ சகாயனுக்கு பார்த்தனுடை சாரதிக்கு நான
வேண்டி தொழுதுருகும வேதனைச சேதி சொல்லு அவன
தீண்டி முகர்ந்த இந்தச சிந்தை அனலாகுமுனனே
மீண்டுமோர் முறைவந்து மெயதழுவச சொல்லடியோ! [திரு

பாட்டு 96 காபி ராகம் தானமுடன பாட்டு

பல்லவி

வைகையிலே நீராடி வந்தபூந்தென்றல
மலர்க் காட்டில உறவாடி வந்ததொரு சுகமோ [வைகை

அனுபல்லவி

செங்கரும்புக் காட்டினிலே தேன பெய்தது ஒப்ப
சிந்தைதன்னை குளிர்விக்கும் சீரில ஒரு சீரோ!

சரணம்

தென்னன மணி மணடபத்தில தோந்த தமிழ் முகிழுவை
திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டதொரு பேறோ
மங்கை மன்னன தொழுத அந்த மாணெழில பிழம்பு
வரையாத ஓவியமாய மனத்தமர்ந்த இன்பம்! [வைகை

பாட்டு 97 இராகமாலிகை உசேனி

கைரவிணி ஓரத்திலே கனிகள் கொஞ்சும் தோட்டத்திலே
கண்ணன் மணி வண்ணன் வந்தான், குழலிசைத்தான்
கன்னி என்தன் இளமனதை அதில் இழைத்தான்

நாதமென்ன நாதமடி நாலதிசையும் அமுதமடி அவன்
பாதத்தில் பவியும் பசுவும் படுத்துருண்ட விந்தையடி
வேதமோதிய வாயும் வெண்ணெ அள்ளும் விரலும்
வேயோடு வேயந்திசையில் மேதினியை காத்ததடி

பிருந்தாவன சாரங்கா

சிதகிவிட்டான் இசைமணிகள் சிந்தையிலேகோாத்துவிட்டான்
பதற விட்டான் பாவினை பாாக்கவிட்டான் கட்டழகை
கானமென்ன கானமடி கரைக்கும் உயிர் கானமடி
பானமென்ன பானமடி ஜீவப்பயிர் துளிர்க்கும் பானமடி

இசையூடு விசையாக விளையாடும் கோலகுருளை
எழிலை நான் எழுதிடவே வில்லிபுத்தூர் பிறக்கலையே
அசையாதிருந்தவள் நான் அவனடியில் வீழ்ந்து விட்டேன்
சட்டென்று எனை எடுத்தான் தாமோதரன் தளிர்கரத்தால்

காபி ராகம்

என்னடி உன் அன்பென்றான் ஏற்றவள்தான் நீ என்றான்
இதயம் சில என்ன இணையடியில் இனும் விழுந்தேன்
எடுத்தனைத்து முகம்பாாத்து இன்பத்திலே மிதக்கவிட்டான்
தொடுத்ததுழாய் மாலையென்த தோளிரண்டில் சூடிக்
கொண்டான்

கையிரண்டில் எனை அள்ளி கண்சிமிட்டி பாாத்துரைப்பான்
கனகமணிச் சரமே! கற்பூர பெட்டகமே! விளையாட்டி
நானுருட்டும் வெண்ணை நிறைகுடமே! வென்றனையே
பக்தியிலே
வேண்டும் வரங்கேள் என்றான் விழிஇரண்டில் கனிவோழுக!

பூபாளம்

பிரியா வரம் எண்ணி பேரன்பைத்தான் எண்ணி
பின்னும் பல எண்ணி பேதலித்த என் நெஞ்சு
னனும் என்ன கேட்க என்று ஏங்கித் தவிக்கையிலே
மன்னவனைக் காணவில்லை வளைத்து நின்ற எழில் இல்லை

வாகூதேய மைநதனவன மறைநதது ஙகு அமமா!
வாராது வநதணைநத மாறிகியம போனதெஙகே!
கைமுதல போல வநத சணணனவன எஙகு சென்ருன
சொலலிடுவோா மலர்ததாளை சூடிடுவேன சென்னியிலே!

பாட்டு 98 நாட்டைககுறிஞசி இராகம ஆதி தாளம

பலலவி

குறறுலச சாரலிலே குறிஞசி மலாபூக்க அதைக
கொணடு வநதேன சாரதியின பொனனடிக்கு (குற)

அனுபல்லவி

பொருளை பொலி மாறன பூநதமிழப பொருளெடுதது
புனைநதேன இசைமாலை பூமகள கேளவனுககு (குற)

சரணஙகள

வீணை கையிலேநதி வேளைதனை நோககி
கானம கூட்டி வந்தேன கருமபாக
சேனைத திரளிடையே செழுமறை புவிககீநத
சீலன அதையேறறுல சேருமே பாககியமே (குற)

அனபுககனி பிழிநது ஆாவம இனிபபூட்ட
இனபக கிணணமதில எடுதது வநதேன
மனனன கைரவிணி வளளல இதை வாஙகி
மகிழநது புஜிதது விட்டால மறு பிறவி இலலை (குற)

பாட்டு 99 இராகமாலிகை அடடுை ரரகம

பலலவி

மதத மதப பெரும யானையைபபோல எநதன
மனனவன தெருவினில வநதானடி [மத]

அனுபலலவி

தததுவம ஆயிரம தநத சதுா மறை
தான முழஙகிடவே சென்ருனடி [மத்]

சரணம்

பார்த்தவர் கண்டிட்டால் திருஷ்டி வருமே என்பார்
நடையின் ஒய்யாரத்திறகே
துக்கித்தும் என் நெஞ்சு திரும்பத் திரும்பவே
சிந்திக்கும் அந்தச் சீரடியை [மது]

தன்யாசி ராகம்

சிறுவல்லிக்கேணியில் வாழ்ந்திட நாமெல்லாம்
செய்த தவமது போதுமோடி
அருமைமிகும் அவன் கோலமதைக் காண
ஆற்றிய நோன்புகள் ஏதடியோ!

பாரதர் செய்திட்ட சாரதி மார்பினில்
பளிச்சிடும் நகை என்ன நகைக்குதடி
பாரடி பாவையே பாக்கியம் என்போலுன்
பக்கம் வருமோ சொல் என்குதடி [மது]

இந்தோள ராகம்

சொல்லடி நீயும் தான் சொக்கி நின்றனை
சித்திரத் திருவிழி ஜாலத்திலே
கொண்டுபோமோடி எந்தத் தாமதவேளையும்
நயவு செய்து அவன் பார்த்து சோதித்திட்டடி!

அன்னை அத்தன் அவன் ஆழ்ந்த சுற்றமவன்
ஆண்டிடும் கோமகன் அவனேயடி
விளைவெள்ளாவி என்நெஞ்சம் விரியுது
சித்தக்கனைக் கொள்ளும் ஆசையினாலே [மது]

சுருட்டி ராகம்

அணிந்த நகைப்புதுள்ளனமோ சொல்
மின்னிடு உனக்கும் வாராதோடி
பேணிய உழைப்பு பெற்ற பலன் போல
பெற்றேனே கைரவிணியானை

அணி மார்பின்ன பொன்னவிர் நகைசிந்தி
போகும் போக்கில் எந்தப்பூவையார் நிலை நின்றார்
பெருமை விலோலன் விமலன் கமலனவன்
[illegible] நற்பொருளித்தான் [மது]

பாட்டு 100 — தொழுகை மெட்டு

அன்பருக்கு அன்பனே ஆயர்குலத்திலகனே
நண்பருக்கு நண்பனே நந்தகோபன் மைந்தனே
விண்ணவர் தம் முதல்வனே வேத கீத விதரகா
கீதைதந்த மேனதயே கீர்த்தி உனக்காகவே

கண்ணனே கடல்வண்ணனே காதல்பிப போர மன்னனே
அண்ணனே உமை அண்ணனே எமை ஆதரிக்க வேணுமே
எண்ணமே உமது எண்ணமே இரவும் பகலும் சொன்னமே
பண்ணுமே அருள் பண்ணுமே பாரதனுக்கு சாரதே

கிண்ண வெண்ணை தின்னு தீர்த்த சின்னஞ்சிறு கண்ணு
மண்ணை அள்ளி உண்ட வாயால (என்ன) வாழ்க என்று கூறு
பண்ணமுதச் சொற்கேட்க விண்ணவரும் விரைகுரார்
எண்ணரிய செல்வமே என் இதயத்துள்ளே ஓடிடு

தண்ணீர் போன்ற நிறமுனக்கு தந்தது யாரு மேகமா
உன்னி உன்னி பார்க்கிறேன்? உணரக்கூடவில்லையே
வெண்ணக் குழல் எடுத்தூது வடிவழகிய நம்பி
சின்னக்காலில் சேவிக்கின்றேன் சேர்த்துக் கொள்வாய் கண்ணு

பாட்டு 101 — குறிஞ்சிப்பண்

தங்கமலராய்த் தெறிக்கும் தாமரையாள் கேள்வன்
சிங்கமென வீற்றிருக்கும் ஓடமதை விடுவோம்
ஐலசா ஐலசா ஆதிநாதருக்கு ஐலசா

சரவிணிச கரைதனிலே கவியும் வெண்ணீடபு
கவிபாட இசைவாக நடைபயிலும் ஓடம்
ஐலசா ஐலசா ஆழ்வார்க்கு ஐலசா

மறையைச் சாமார்மாய வண்டமிழாள் வச
தேமறையைத் தந்தவனோ செலுத்தினான் ஓடம்
ஐலசா ஐலசா அலங்கேணிக்கு ஐலசா

மீனுரும் கண்ணுளின் மேனிஎழில் வீழ்ந்த, மன்னன்
(தன) ஓடமதை வித்தையுடன் விட்டான்
ஐலசா ஐலசா அச்சுதனு ஐலசா

பாட்டு 102 — [illegible] ராகம

பல்லவி

கொஞ்சுது தென்றல குலவுது எண்ணம
வஞ்சியே நீ போய வாடி மாவலலிக்கேணி நாடி]கொஞ்

அநுபல்லவி

செந்தாமரைக் கண்ணன தேவகிதிருமைந்தன
மந்தாரச செடியோரம வாக்களித்ததைச சொலலி [கொஞ

சரணம

பூந்துழாய் மாலை மாாபன பொன்னடி எண்ணியெண்ணி
பூரித்தும புளகித்தும பொங்கியே விமமும நெஞசம
வேத்தனைக் காணாததால வேகுதே வேதனையால்
விரைந்துமே வரச செலலுவிண்ணவா கோமகனே [கொஞ

பாட்டு 103 — நீலாம்பரி ராகம — ஊஞசல்

மகிழமபூத தாராளின தமிழமாலைகளே கயிறாய
மஙகை மனனன மதுரததமிழ வணணமே மணையாய
விநதைமிகு ஊஞசலுககு மேல கட்டும பட்டாய
விலலிபுததூராளின தமிழ விரைநதுவநததமமா [லாலிசு'பலாலி

ஞாலமதை ஊஞசலிலே தாஞமிட்டு ஆட்டும
ஞானமேனி தீபனுககு நாமுமிட்டோம ஊஞசல்
காலமதை வெலலுகினற கைரவிணிய பேராளா
நாளுமொரு ஊஞசலிட்டு நனறுகப பாடிடுவாா
[லாலிசுபலாலி

பாட்டு 104 — குறிஞ்சி ராகம்

வணணமணி மாடம நிலவு வநது விளையாடும
கனனலெனும போழதிலநத மகள கரைநதாள
காலமதைத துணைககழைதது மனமகிழநதாள!

நாராய நீ திறிநது நால திசையும போய வருகையிலே
நாரணனைக கணடதுணடா சொல எனறாள!

சொலவாய கிளிபபிளளாய சோாநதயா நெனன பாராயோ!!
செலவாயே எனககாக திருவலலிககேணிககு

சோரம செயது பெணகளை சுகமாக அணைததாளும
மாரனிடம போய சொல்லுவாய மடக்குயிலே
மறவாகுலப பெண நானென்று

வாராய செமபோததே! மாவலலிககேணி சென்று
நீராய ஊருகும எநதன நிலைகூற மாட்டாயோ!

கிழககுக கரையோரம கிணறுரமாயப போகும
செவவானப புடகளே நீர செயதி சொலலல ஆகாதோ

செயதி நலஙகொணடுவர தினமாவும தேனும நான
இபபோழுதே நநதிடுவேன அநத இடையனிடம செலலும

வளியே வா இஙகு மாறிடு புயலாக
கைரவிணிக் கரையைக காட்டி நிலலு
அனனை அததன உணடு எனறுல் அவரிடம போய
அவனின அழுமபுகளைச சொலலியே அறம கேடபோம!

பாடடு 105 நலுஙகு சஙகராபரண ராகம

நானறிவேன நாரணனை நாளுமளனை மறவாா அநதப
பூரணனைப போறறியொரு பொனனுன நலுங்கிடுவோம

தோழியரே வநது சூழநதிடுவீர் இஙகு
ஆழியான அடிபறறி நலுஙகிடவே
வாழிய எனறு அவன மரபின உயாவைச சொலலி
மஞசளுடன குஙகுமமும வைதது இடுவீர்;

செமபஞசுக குழமபொடு சிநதூரப பொடி சேரதது
தேவகி மைநதனின் திருவடிககு பூசிடுவோம
மஙகளமும மகிழவும மருவி வரும அழகாக, அவன
மலரடிககு இனனும கொஞசம எழிலூட்டுவோம

நலுஙகிடுவோம நாரணாககு நானமலராம சேவடிககு
பா மலரால பூஜிதது பணிநது இடுவோம நலுஙகமமா

பாடடு 106

புளியமபழம போல பொல பொலென உதிருகினற
பொலலாப பிறவிகளில புகுநது இளைதது, வநதேன
அளியததாய நீ எனனை ஆணடிட வேணடுமெனறு
கனியொதத தமிழினிலே கவியடைத்தேன சுவையாக

சுடுமணலாய விரிநதெங்கும தொலலை தநதபுலி வாழவு
எனககு மடடுமிலலை அபபா, எலலோரும வேமபு எனறா
வேமபைக கருமபாககும விததகனே உன்னுடைய
விரிமலர் தாளிணைநதேன்! விடுதலை தாரும ஐயா

பெரியோாகள தமைபபறறி பெருமையுடன பாடிவநத
என தமிழை இனை தமிழாய ஏறறு அருள புரிநதிடுக
கைரவிணியானே புவி காபபவனே என அருநதாய
ருகமிணி நாயகனே ஒரு பககுவததில எனை ஆழதது!

பாடடு 107 மத்தியமாவதி இராகம

பலலவி

திருவலலிககேணி வாழும ஐயன
தாடிவரும அனபா துயர்தீர்ககும அருடகையன மெயயன
[தி

அனுபல்லவி

கோடி சூாய பிரகாசவதனன் எஙகும
தேடித தேடி அலைநதாலும கிடைககாத சேவையாளன [தி

சரணம

பாாதத சாரதே பணிநதேன நினனடி, வேறு
பரிவிலலை எனககென மனபபககுவம கொணடவாகத வெறு
வார்த்தையாலும சொலலமுடியாதவன கருணை அமுதை
வாரி வாரி வழஙகி வளளனமையோடு
ஆடகொளளும திருவலலிககேணி வாழும ஐயன

பாடடு 108 மஙகளம ஸ்ரீராகம சவுககககாலநடை

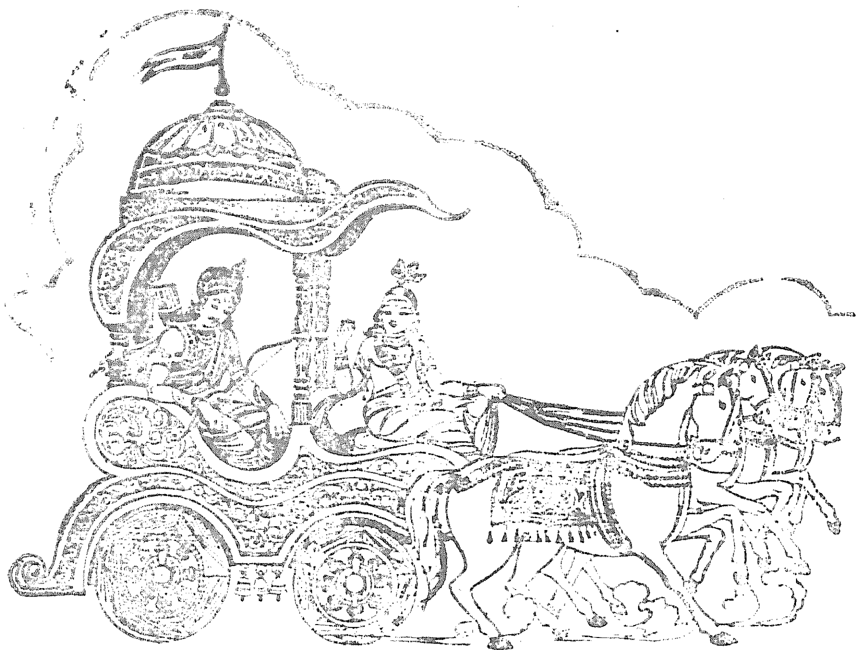
வாடி தோழி வாணி உமையே
மஙகளம சொலலடி முதலாக

கூடி செநதிரு குலவிடும மாாபனுககு
தேடி தேவாகள தினம வரும வாசனுக்கு [வாடிதோ

ஆயிரம நாமததில் அகழநதுளள கருணையை
சாரதி எனததரும தணமைககு மஙகளம [வாடிதோ

நான்மறைப பொருளை ஓா மறையாய தநத
நலத்திறகு மஙகளம தலததிறகு மஙகளம [வாடிதோ

மணவாள மாமுனிவன மாணபுககும குணததிறகும
பூதாா வளளலின் புகழுககும மஙகளம!

குரு அச்சகம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5. போன் : 844371